Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

ĐUỐC NHÀ NAM

Năm thứ năm — số 1.416 | CHÚA NHỰT 3-9-72 | 6 trang | Chủ nhiệm : TRẦN-TẤN-QUỐC

Trụ sở : 4, Ng-v-Thinh — SAIGON | Ngày 26 tháng 7 (Đi) Năm Nhâm Tý | Điện thoại: 20.887—Hộp thơ 504

Chân thành Cảm tạ

Sau khi phết hành xong số báo nầy, Đuốc Nhà Nam tự đình bản theo Điều 2 của Sắc luật 007 ngày 4-8-72 quy định.

(Sắc luật mới ngày 5L.007 sẽ thi hành có có hiệu lực từ ngày 3-9-1972 là thời hạn chót, báo nào đang xuất bản mà không hội đủ điều kiện luật định — trong đó có điều kiện mất nhịp tác phẩm kỹ quỹ HAI MƯƠI TRIỆU ĐỒNG tại Tổng Nha Ngân Khố sẽ bị cơ nhơ tự ý đình bản).

Lúc chia tay, chúng tôi xin gửi đến bạn đọc thân mến, quý vị Thương gia, Cộng tác nghệ gia cùng các quý thân hữu xa gần đã nhiệt tình ủng hộ và nuôi dưỡng tờ báo nầy suốt mấy năm qua, lời chúc mừng sự an lành, trăm điều như ý nguyện.

ĐUỐC NHÀ NAM

TẠM BIỆT

CÓ BUỒN KHÔNG?

Feo-A TRẦN-TẤN-QUỐC

Trong buổi thuyết trình « Đi tìm chí hướng » do nhóm Văn Đàn tổ chức tại trường Quốc gia ANKN Saigon hồi mười năm trước, qua đề tài «Tại sao tôi trở thành nhà báo ?», chúng tôi đã tuyên bố một câu rất tự ruột tâm : Nghề báo đối với chúng tôi là cái ĐẠO. Thiên chức và Lương tâm là hai điều tối thượng.

Chắc ai cũng vậy, khi đã tìm được chí hướng thì quyết theo đuổi đến cùng. Dầu bao nhiêu thử thách cũng đương đầu, gian nguy thế nào cũng chấp nhận. Đã cuợi tiến.

Trong đời làm báo của chúng tôi tính đến nay, kinh qua biết bao gian nguy thử thách dưới nhiều chế độ chánh trị, lắm khi tánh mạng như ngàn cân treo sợi chỉ, song chưa lần nào chùn bước. Mỗi lần bị lọot khỏi đầu trường, chúng tôi lại trở vào với nguyện cọn khi thế mặt đầu sĩ. Không chịu cáo thua. Đã từng chủ trương nhiều báo tại miền Nam thân yêu nầy, không nhớ rõ đã bị các nhà cầm quyền trước đóng cửa bao nhiêu lần, điều nhớ chắc là không lần nào do chính mình tự ý đóng cửa, nhứt là đối với tờ báo được bạn đọc hoàn toàn tín nhiệm.

Thế nhưng, đến nay...

★

Làm báo là trước hết, phục vụ bạn đọc. Vâng. Nhưng mà, phục vụ cách nào đây ?

Ý thức hoàn cảnh khó khăn và phức tạp của nước nhà, chúng tôi hết sức thận trọng về bài vở và tin tức hàng ngày. Rất cũng không tránh khỏi...

Vừa qua, Đuốc Nhà Nam đã bị tịch thu hai lần, Vì tin «Hòa đàm Ba lê» đăng rất hạn chế, bị cáo buộc «đăng luận điệu có lợi cho Cộng sản, vi phạm ĐIỀU 29 Luật số 019/69 ngày 30-12-1969 sửa đổi bởi Sắc luật số 007 ngày 4-8-1972». Vì tin yêu sách của công nhân Hóa xa, bị cáo buộc hai tội : «Phổ biến tin tức có luận điệu có thể gây tác dụng phương hại đến trật tự công cộng ; và xúi giục người khác xâm phạm nền an ninh quốc nội. Vi phạm ĐIỀU 27 đoạn I và ĐIỀU 28 đoạn A Luật số... (đã kể trên) ●

Và đây, mời bạn xem cài điều của Sắc luật số 007 ngày 4-8-1972, quy định biện pháp chế tài :

ĐIỀU 45 (mới).—Vi phạm 1 trong các điều 3, điều 17, ĐIỀU 27 (mới), điều 32 đoạn A và điều 33 đoạn b sẽ bị phạt tù từ sáu (6) tháng tới ba (3) năm và phạt vạ từ năm trăm ngàn đồng (500.000$) đến năm triệu đồng (5.000.000$) hoặc 1 trong 2 hình phạt nầy.

ĐIỀU 46 (mới).— Vi phạm ĐIỀU 28, và điều 33 đoạn a sẽ bị phạt tù từ một (1) năm đến ba (3) năm và phạt từ một triệu đồng (1.000.000$00) đến năm triệu đồng (5.000.000$00).

ĐIỀU 47 (mới).— Vi phạm ĐIỀU 29 sẽ bị phạt tù từ hai (2) năm tới năm (5) và phạt vạ từ một triệu đồng (1.000.000$00) đến năm triệu đồng (5.000.000$00).

ĐIỀU 3.— Trong suốt thời gian ban bố tình trạng chiến tranh hay tình trạng thiết quân luật :

1).— Vi phạm các điều 27 với điều 28 và điều 29 Luật số 019/69 ngày 30-12-1969 sẽ bị phạt cấm cố và phạt vạ từ một triệu đồng (1.000.000$) đến năm triệu đồng (5.000.000$).

2).— Việc xét xử các vi phạm các điều 27 (mới) điều 28 và điều 29 nói trên thuộc thẩm quyền Tòa Án Quân Sự Mặt Trận nơi xuất bản tờ báo. (...)

★

Đã đọc Đ.N.N hằng ngày, bạn thông cảm những khó khăn của chúng tôi. Nhưng bạn chưa vào nghề báo hàng trong giới đoạn nầy, cũng như có một nỗi chủ báo không trực tiếp điều khiển biên tập, không thấu đáo hoàn cảnh và tâm trạng chúng tôi.

Vừa hết giờ giới nghiêm, là có một tại tòa soạn. Cầm đầu làm với ý thức trách nhiệm không xao lãng cho đến giờ nạp bản, 12 giờ trưa. Rồi ăn cơm quán. Ăn xong, tức trực tại nhà báo cho đợi... trong khi bạn ngoài nhân viên công lực dân sẵn để làm phận sự khi có lệnh tịch thu.

Đến 16 giờ, nhẹ lo. Nhưng cũng còn chờ giờ chót ra sao ? Hôm nay, qua rồi, bắt đầu lo cho số báo mai... Cũng với hoàn cảnh và tâm trạng hôm qua.

Bạn sẽ hỏi : Đã nói làm với ý thức sao lại phải lo đó nữa ?

Xin thưa, một cài đăng nghiệp chúng tôi có ý thức cao độ bằng cách trích đăng ngay tính tin của «Việt nam Thông tấn xã» tức VTX mà cũng bị tịch thu và trụ tử ra trước Tòa Quân sự Mặt Trận đó !

★

Bạn là tay thợ, một nghề sĩ.

Mỗi ngày bạn phải vận dụng khả năng để sáng tạo một tác phẩm. Khi hoàn thành và trước giờ phải trao gởi cho bao nhiêu người chờ thường thức thì chính bạn lại... không hài lòng với công trình gọi là tìm ác của mình.

Cực lòng biết bao nhiêu ! Và nỗi lòng nặng chĩu ấy, bạn phải đa mang từ ngày nầy qua ngày khác.

Cả tháng nay, chúng tôi hành nghề một thiên chức lệch lạc và một tương tâm dằn cỏ từ phút. Cũng đề nghiệt thay cho tuổi già sức yếu không còn giúp chúng tôi chịu đựng nghịch cảnh !

Trước sự đờ dang hôm nay, nói không buồn e đến làng. Mà chúng tôi còn rất tiếc nữa... Tiếc vì không được theo đuổi cái nghề đã tôn kính như Đạo cho hết quãng đường chặt của đời mình chỉ còn ngắn ngủi !

Tuy nhiên, vì lẽ bất khả kháng mà không còn tiếp tục hành Đạo, nhưng lòng cần giữ Đạo cho đến ngày cùng. Bao nhiêu chữ, bấy nhiêu tâm.

Từ 14 giờ ngày 1-9 BÃO ELSIE cách đảo Hoàng Sa 300 cs tăng cường

SAIGON 1-9.— Bão Elsie tập trung hồi 14 giờ chiều ngày 1-9-1972 cách đảo Hoàng Sa chừng 300 cây số về phía Đông Nam.

Theo tin Nha Khí Tượng Bão đã tăng cường và di chuyển về hướng Tây Bắc, với gió mạnh gần tâm là 120 cây số giờ.

Do đó, sẽ có mưa, gió loạt mạnh và biển động dọc theo duyên hải từ Quảng Trị đến Quảng Trị kể từ trưa ngày 1-9-72 (xem tiếp trang 3)

GIAO CHIẾN GẦN MỸ-THO

Trong thông cáo chung công bố Cả hai yếu nhân Nhựt-Mỹ đều mong

Hòa bình ĐD VẪN HỒI MAU LẸ

Vì những biến chuyển quân sự ở VN, Mỹ yêu cầu Nhựt cho các máu hạm Mỹ sử dụng hải cảng Yokosuka

ĐÔNG KINH 1-9 (AFP).— Trong cuộc hội nghị thượng đỉnh ở Hạ Uy Di, Mỹ có thể sẽ yêu cầu Nhựt cho phép các hàng không mẫu hạm Mỹ sử dụng hải cảng Yokosuka. Hôm thứ năm các viên chức bộ Quốc phòng Nhựt cho hay như vậy. Trong trường hợp ấy, Đông Kinh sẽ khó từ chối.

Xem tiếp R trang 6

GIỜ CHỐT

SẮC LUẬT 007

Hoãn thời hạn ký quỹ đến 15-9-1972 thay vì hết ngày 3-9-72

SAIGON (2-9) Phát ngôn viên Chánh Phủ sáng nay loan báo : Sắc luật 007 về báo chí đã được tạm ho n vì thời hạn các báo đăng tiền ký quỹ 12 ngày.

Nghĩa là tới 15-9 báo nào không

CHỈ CÁCH TỈNH LỴ 4 CÂY SỐ

Và giao tranh tại Cái Bè (Định Tường) Trăng Bàng (H. Nghĩa)

Quân khu II : trở lại sôi động

SAIGON : (2-9). — Lần đầu tiên kể từ nhiều tuần qua, một cuộc giao tranh đã diễn ra gần tỉnh lỵ Mỹ Tho nhựt.

Phát ngôn viên quân sự cho biết : vào lúc 14 giờ 40 ngày 1-9, lực lượng VNCH đã giao tranh với Cộng quân tại 4cs phía Bắc Mỹ Tho. Không được rõ là cuộc giao tranh đến bao giờ chấm dứt. Tin cho biết là có 8 Cộng quân bỏ xác.

Vào lúc 16 giờ 30 cùng ngày một đơn vị VNCH đã giao tranh với Cộng quân tại 10cs TB quận lỵ Cái Bè. Có 13 Cộng quân bỏ xác cùng 1 súng.

Tại Hậu Nghĩa

Tại Hậu Nghĩa lúc 15 giờ ngày 1-9. lực lượng VNCH giao tranh với cộng quân tại 6 cs BB Trăng Bàng.

Có 7 Cộng quân bỏ xác cùng 7 vũ khí. Phía VNCH 1 chết 2 bị thương.

Quân khu 2

Tại quận lỵ Quế Sơn, các cuộc giao tranh vẫn tiếp tục diễn ra và tại Quảng Trị Cộng quân đã phóng kích 565 quả đại bác 130 ly vào VNCH và các cuộc giao tranh vẫn diễn ra. Có 35 Cộng quân bỏ xác, VNCH : 1 chết.

Tiếp theo tin đã loan hôm qua về chiến sự tại quận Tam Quan, tin quân sự VN cho biết thêm hồi 1giờ sáng thứ năm, CQ phóng 500 quả rốc

Chỉ thêm lực quân Tam Quan, tin quân sự VN cho biết thêm hồi 1giờ sáng thứ năm, CQ phóng 500 quả rốc

THIÊN TÀI CỜ TƯỚNG HOAKỲ

Bobby Fischer đã tước chức vô địch thế giới do người Nga giữ từ 26 năm nay

REYJKAVIK, ÁI NHĨ LAN 2-9.— Thiên tài cờ tướng xảy của HK là Bobby Fisher hôm thứ sáu đã đoạt giải vô địch cờ tướng thế giới sau khi đương kim

Xem tiếp G trang 6

Chuyện vui

LÚC CHIA TAY...

PHƯƠNG KHANH kể

Vũ trọng Phụng, trong cuốn phóng sự nhan đề *Kỹ nghệ lấy Tây*, kể lại một mẩu đối thoại mà anh đã nghe được trước vành móng ngựa của Tòa Hànội :

(Xem tiếp N trang 6)

Phiên họp khoáng đạt bất thường của Thượng Viện

NGHỊ-SĨ TRẦN NGỌC OÁNH khen Sắc luật 007 về Báo Chí

nhưng ông cũng cho rằng một số biện pháp trong S.L đều là những con dao 2 lưỡi, việc áp dụng đòi hỏi sự cân nhắc sáng suốt

của TIẾN LỢI

SAIGON (TL).— Như tin đã loan, sáng ngày 1-9-72, Thượng Viện họp phiên khoáng đạt bất thường dưới sự chủ tọa của ông Nguyễn văn Huyền Chủ tịch Thượng Viện, gồm 37 nghị sĩ hiện diện.

Sắc luật 007 về báo chí

Trong phần Nhận ký, nghị sĩ Ng văn Chức đã tỏ bày khá đài quan điểm của ông về Sắc luật 007 Nghị sĩ Ng văn Ngân lên tiếng cho rằng những lời phát biểu của NS Chức không phải là đúng đắn, mà phát xuất từ một tâm hồn mang nhiều mặc cảm !

Các nghị sĩ Trần ngọc Oánh, Ng hữu Lương, Ng ngọc Kỷ, Đặng văn Sung, Hoàng kim Quy cũng trình bày ý kiến về Sắc luật nầy.

Riêng nghị sĩ Trần ngọc Oánh đã so sánh báo chí từ 1938 đến nay

Khen báo «Indochine»

NS Oánh nói :

— Khi tôi còn là một học sinh Trung học vô 1938 đến 1946, tôi rất thích đọc báo Việt Nam. báo hàng ngày cũng như tuần san và nguyệt san. Bài vở hay tin tức nhiều không chiều bởi phì bằng, mà lý, đáo ô. Khiến đã Tạ Tài Nhân ông Tăng Thanh tra Giáo dục hồi ấy có gởi môn quả nhỏ trường trao lại cho tôi để là chiến sĩ tạp chí «Indochine» đóng thành sách. Tôi mê mẩn đọc nó suốt ký bài trường năm ấy. Bài vở phong phú, văn hay và đẹp, trình bày rất mỹ thuật. Ít loát rất công phu. Thời kỳ ấy tôi nhớ rõ không có làm phát báo và tạp chí.

Nghị sĩ Oánh nói tiếp :

— Sau 1963 số báo tăng nhiều. tỷ lệ thuận với sự lạm phát tiền tệ và với hiệu số giữa giá kỹ chánh thức để in báo, và giá giấy cho đến đã in tiền thuyết và các sách khác. Nếu áp dụng tỉ lệ số

Xem tiếp V trang 6

MỘT NHÀ THƠ BỨC TỬ...

NAM-ĐÌNH thuật

Sáng 14.4.1930 — cách nay 42 năm — nhà thơ VLADIMIR MAIAKOVSKY, một nhà thơ nổi tiếng ở Nga Sô, không ca tụng một cách mù quáng và máy móc, — tự tử, đặt thế giới trong sự bàn khoăn khi đọc những dòng thơ tuyệt mạng mà người ta đã tìm thấy. Trước giờ quyết định của đời sống mình, ông viết mấy câu thơ sau đây, được dịch ra nhiều thứ tiếng :

Người ta thường bảo : sự thịnh cờ đã đến.
Tình yêu là con tàu không bị dập vào bờ đá
Cuộc đời và tôi là hai kẻ chia lỵ,
Tại sao tôi đã ý đến những sầu khổ, những đau thương, những chán chường...

Boris Pasternak, bạn thân của nhà thơ xấu số, thuật lại : « Một giờ sau khi nhà thơ bức tử, ai vào nhà thì nhận, ở chỗ nào người ta cũng thấy động đào những người kính mến thi nhân. Họ khóc, họ ôm lấy nhau, họ nghẹn ngào, uất hận. Tất cả thứ đã tượng trưng cho một sự khôi đầu ».

Thế kỷ 19, văn học Nga chưa ra khỏi sa tà của một thời phong kiến. Đường lưỡng văn nghệ sĩ Nga Sô nào cũng ca tụng Cách Mạng đầu. Có nhiều người đã bước ra ngoài, tìm một đường lối khác. Bị không bộ tinh thần Vladimir Maiakovsky tự tử, nhưng viết được những câu thơ mà bao nhiêu thế hệ sau không bao giờ quên.

Boris Pasternak viết : «Theo các văn nghệ sĩ Cộng sản, cái chết của nhà thơ Vladimir đã làm nhục Đảng, một cái chết không thể giải thích. Trái lại, ở ngoại quốc các văn nghệ sĩ thế giới bào rằng : chính đảng Cộng sản đã thúc đẩy, đã cưỡng ép Vladimir tự tử, vì Đảng đã ý thức phản nào nhận xét trung thực trong thi ca của ông.

Staline còn phải công nhận nhà thơ Vladimir là một thiên tài bực nhứt của Nga Sô khi nhà thơ đã viết :

« *Tôi muốn một ông nào khóa mồi tôi lại, khi công việc hoàn thành...* » nhà thơ mạng bạc đầm lên tiếng thì trích những thơ văn phản tiến hóa của thời đại đó. Nhiều văn nghệ sĩ thế giới không tiếc lời khen Vladimir

Xem tiếp C trang 6

THANH HÓA (NAM HÀNỘI 160cs) BỊ OÁNH TẠC LẦN THỨ HAI TRONG 15 NGÀY

PHI TRƯỜNG GIA LÂM bắt buộc phải đóng cửa

PHI CƠ CỦA ỦY-HỘI QUỐC TẾ TỪ SAIGON RA HÀNỘI KHÔNN ĐÁP XUỐNG ĐƯỢC

HANOI 1-9 (AFP). — Tỉnh Thanh Hóa, cách nam Hanoi 160 cây số, sáng thứ tư đã bị oanh tạc lần thứ hai trong khoảng 15 ngày. Ngày 14-8, thành phố nầy đã bị phi cơ Mỹ tấn công một lần, sau nhiều lần oanh tạc trước.

Cuộc oanh tạc hôm thứ tư xảy ra vào 6 giờ sáng.

Sáng thứ ba vừa qua oanh tạc mành liệt nên phi trường Gia Lâm phải đóng cửa. Phi cơ của Ủy hội Quốc tế từ Saigon ra Hanoi không ha cánh được đã phải trở về.

210 phi xuất hôm thứ năm

Ngoài tin Mỹ Không hay, trên lãnh thổ BV, hôm từ năm, phi cơ HK mở 210 phi xuất đánh phá các mục tiêu quân sự yểm trợ cuộc xâm lăng miền Nam.

Kiểm kê sơ khởi cho hay các phi xuất hôm thứ năm đã phá hủy hoặc gây hư hại cho 11 nhà 11 tàu xe lửa, 1 đầu máy xe lửa, 18 xe vận tải, 13 thuyền bè, 2 xe phát điện, 1 xe chở SAM, trạm bơm nhiên liệu, 3 khu tồn trữ nhiên liệu 3 khu tiếp liệu, 22 nhà kho, 1 xưởng vận, 5 đại bác phòng không 1 khu doanh trại quân sự. Các phi công cho phi nhận 17 tiếng nổ phụ

Xem tiếp O trang 6

TRƯỚC THỜI CUỘC

của VIỆT LANG QUÁN

Ngưng bắn và nguyên trạng ?

Việc gì có thể xảy ra cho vấn đề Việt nam trong những ngày sắp tới ?

Chúng tôi đã nhận định là những dấu hiệu cụ thể xuất hiện hình như đã trái ngược hẳn với cuộc điện Việt nam hiện nay. Những tin đồn đại gần đây bắn tiếp gợi được bàn truyền, mặc dù trên thực tế Bắc Việt đã cương rắn thái độ, trong khi Mỹ tiếp tục phải gia tăng áp lực.

Những trận oanh tạc dữ dội và vụ chiến hạm Mỹ xông vô bắn phá Hải Phòng hiển nhiên là những hành động áp lực để ép buộc Hànội phải chấp nhận điều mà Mỹ mong muốn.

Sự kiện đó có nghĩa là Mỹ là đưa ra một đề nghị, song song cho đến nay Hànội vẫn chưa chịu chấp thuận. Đề nghị đó chắc chắn liên quan đến việc ngừng bắn.

Lập trường ngừng bắn của Mỹ gồm có 2 điểm then chốt.

1) Phải ngừng bắn cả Việt Miền Lào và có quốc tế kiểm soát.

2) Phải trao đổi tất cả mọi tù binh mà hai bên còn giữ.

Đối với hai điểm đề lập trường của Bắc Việt như thế nào ?

Trên nguyên tắc Bắc Việt không chống lắt việc ngừng bắn trên toàn cõi Đông Dương vì trong đề nghị mật 9 điểm mà Hà Nội đã công bố sau khi Mỹ tiết lộ mật đàm hồi đầu năm 1972, quả đã có mục điểm trong đó Bắc Việt thỏa thuận ngừng bắn ở cả Việt Miền Lào, Đây là điểm quan trọng nhất, nhưng vì Mỹ đã làm tiết lộ cái tiết mật đàm khi công bố 8 điểm của Mỹ, cho nên về sau Bắc Việt không còn nói đến 9 điểm của họ nữa.

Xem tiếp W trang 3

Dành cho Nhi đồng ĐNN

CHUYỆN CỔ TÍCH

VỢ CHỒNG NGƯỜI THỢ GIÀY

TIẾN LỢI kể

Ngày xưa, có vợ chồng người thợ giày nọ, gặp thời xui vận lắm, sống rất cơ cực khổ sở. Nghề đem đôi miếng đã đã làm giầy chỉ cho vừa đủ cho một đôi, mà thôi. Tối hôm ấy, người thợ giầy cắt da sẵn sàng, rồi một rồi quá, để những miếng da trên bàn, dự tính đến sáng mai sẽ may thành đôi giầy. Vốn tánh thanh đứng đắn và giản dị, người thợ giầy cầu nguyện đức Thượng Đế phù hộ, rồi đi ngủ.

Sáng hôm sau, người thợ đến bàn làm việc, thì lạ thay, những miếng da nhỏ đã được may thành một đôi giầy sẵn sàng rồi. Ông ta cầm đôi giầy lên, xem xét thật kỹ, lấy là ngạc nhiên rằng đôi giầy nầy đẹp nhứt chưa từng thấy bao giờ, những mũi kim may rất đều đặn, không hề có mũi nào may trật hay hư. Trong khi ông ta đang ngắm đôi giầy thì có một khách hàng bước vô. Ông khách thấy đôi giầy đẹp quá, rất thích, nên mua liền và trả tiền cao hơn giá thường lệ.

Nhờ có số tiền đó, người thợ giầy đi mua da về để làm đủ hai đôi. Buổi chiều tối, ông cắt sẵn da để đến sáng mai thì may thành giầy.

Hôm sau, khi thức dậy, ông lại ngạc nhiên thấy hai đôi giầy đã được may xong rồi, đường kim mũi chỉ rất đẹp. Ông ta bán được hai đôi giầy ấy, lấy tiền mua da để làm vựa đủ bốn đôi khác. Rồi ông ta lại cắt thành những miếng da nhỏ để mai sáng may, nhưng hôm sau lại thấy bốn đôi giầy đã sẵn sàng, rất đẹp. Người thợ giầy lại bán đi, và mua da về làm mỗi ngày cứ cắt da sẵn thì sáng hôm sau là thành giầy. Nhờ vậy mà gia đình ông ngày càng đề chịu, làm ăn lương thiện, mà không còn túng thiếu như trước nữa.

Một buổi chiều nọ, gần đến lễ Giáng Sinh, người thợ giầy cắt sẵn da và để lên bàn làm việc như thường lệ, rồi ông ta kê lại cho hà vợ ngăn chuyện lo bữa rày. Bà vợ bàn với chồng là đêm nay, hãy nấp một chỗ kín đáo, rồi rình xem ai đã có lòng tốt giúp đỡ gia đình mình như vậy. Người chồng thấy ý kiến ấy rất hay, bèn sắp đặt mưu kế. Ông ta thấp một ngọn đèn để ở bàn làm việc, rồi vợ chồng cùng nấp ở một góc nhà, sau những bộ quần áo treo che kín, chờ đợi.

Khi đồng nửa đêm, thì bỗng thấy cánh cửa mở từ từ, êm, rồi có hai đứa nhỏ, không mặc quần áo chi cả, đa thịt hồng hào bước vô. Hai đứa đến bàn, lấy những miếng da rập lại, lấy dùi, lấy kim may thành những chiếc giầy rất khéo léo, khiến cho vợ chồng đều ngạc nhiên không để chúng khéo tay đến thế. Chúng làm việc siêng năng cho đến khi làm xong các chiếc giầy mới thôi. Chúng xếp đặt những đôi giầy ngay hàng trên bàn, rồi biến mất.

Người vợ thấy vậy, nói với chồng :

— Ồ, thì ra hai đứa nhỏ nầy đã giúp gia đình mình thoát khỏi cảnh đói khổ ; chúng ta phải tỏ lòng biết ơn với chúng nó mới được. Mình thấy không, hai đứa trần truồng như nhộng ; thôi để tôi may cho mỗi đứa một áo sơ mi, một cái áo ngắn, và một cái quần, và tôi đan cho mỗi đứa một đôi vớ.

Người chồng nói tiếp :

— Phải đấy, về phần tôi, thì tôi sẽ làm cho mỗi đứa một đôi giầy thật xinh xắn.

Tất cả mọi thứ ấy, vợ chồng người thợ giầy làm xong vào ngày áp lễ Giáng Sinh. Đêm đó, thay vì để những miếng da cắt sẵn lên bàn làm việc như mọi khi vợ chồng đặt những quần áo và giầy vớ.

Rồi vợ chồng cùng nấp sau những bộ quần áo như trước để xem xét thế ra sao.

Đúng nửa đêm, hai đứa nhỏ, khẽ đẩy cửa bước vô, rồi chúng nhảy lên bàn làm việc, tính tìm những miếng da để may thành giầy, nhưng chúng thấy những bộ quần áo nhỏ. Mỗi đứa chúng cảm ngạc nhiên, nhưng sau chúng mừng rỡ, lấy áo lấy quần vườm thử vào người thì thấy vừa, bèn mặc luôn, rồi mang vớ, mang giầy. Chúng rất sung sướng thấy món đồ nào cũng vừa vặn như đã đo trước. Chúng ôm nhau nhảy nhót rất vui vẻ, và ca rằng :

«Từ nay, có áo quần rồi,
Lại thêm giầy vớ, ôi thôi đủ đồ !
Giúp người, người trả ơn cho.
Làm đoàn, làm phước, giúp cho mọi người.

Hai đứa trẻ nhảy tung tăng trên bàn, trên ghế, rồi biến mất.

Từ đó về sau, hai đứa trẻ không đến nhà người thợ giầy nữa. Nhưng cũng từ đó, gia đình nầy sống sung túc, thanh vượng và hạnh phúc. Tuy nhiên hễ gặp người nào khó sở túng thiếu, thì vợ chồng nầy lo cứu giúp ngay.

HẾT

VIỆC NƯỚC NGOÀI — VIỆC NƯỚC NGOÀI

KHI PHI-CƠ NGA-MỸ RƯỢT NHAU TRÊN ĐỊA TRUNG HẢI

THƯỢNG ĐẠT

«Tôi đã chận hai phi cơ Nga bay thẳng đến hàng không mẫu hạm chúng tôi trên vùng 7dặm 600 mét. Tôi cho phi cơ của tôi xen vào giữa hai phi cơ Nga, chỉ cách chiếc đầu có vài thước. Tôi đoán thấy rằng họ không hằng lòng. Khẩu liên thanh ở phía dưới phi cơ Nga nhắm vào tôi và tôi không thể lên qua bên tả hay bên hữu nữa. Các vô khí của họ vẫn chĩa vào phi cơ tôi. Tôi nghĩ rằng tốt hơn là lui lại cho hai chiếc ấy đi trước, song tôi vẫn đuổi theo họ. Lúc đó có thể nói là lúc căng thẳng thần kinh nhất trên không trung»

Đó là lời thuật của một phi công Mỹ trở máng cầm lái chiếc phản lực cơ sân giặc khiêu Phantom F-4 của hàng không mẫu hạm loại tấn công đậu trên Địa Trung Hải.

Thứ khu trục cơ ấy là loại tối tân nhứt, mau nhứt và mắc nhứt (4 triệu Mỹ Kim) của không lực Hoa Kỳ, có nhiệm vụ bảo vệ Đệ Lục Hạm đội.

Việc mà phi công Mỹ thuật lại trên đây là một trong những «trò chơi» nguy hiểm hàng ngày thường xảy ra liên tiếp giữa phi công Mỹ và Nga. Họ dượt nhau, kiểm soát nhau, hay sát bên nhau, có khi chỉ còn một tích tắc đồng hồ là có thể đụng nhau thành lớn chuyện ; vì bên nọ sẽ tố cáo bên kia là khiêu khích hay tấn công trước, ấy quả không biết ngày hại đến đâu. Cuộc chiến tranh nguyên tử treo tòn ten trên đầu sợi chỉ mành.

«TRÒ HÁT XIỆC» TRÊN KHÔNG

Cái trò chơi nguy hiểm nầy, có thể gọi là «trò hát xiệc» trên không, khởi diễn từ năm 1966 khi một phi đội Nga lần dầu tiên vượt ec biển Dardanelles để mình xác sự hiện diện của Nga tại vùng Địa Trung Hải. Phản nhiều phi cơ Nga là những phản lực 2 động cơ TU-16 có tầm hoạt động dài, lãnh nhiệm vụ trinh sát và oanh tạc. Mỹ gọi những phi cơ ấy là «con chồn» (Badger). Chúng có cản cứ ở Alexandrie mang dấu hiệu Cộng hòa Ả Rập Thống nhứt (RAU) song người ta nghe phi công cảm lái lại nói tiếng Nga.

Đối với Điện Cầm Linh sự hiện diện của Nga ở đây nhằm hai mục tiêu quân sự và chánh trị. Chiến thuật của Nga là có thể gởi phi cơ bay tới Đệ lục Hạm đội của Mỹ hết sức mau lẹ mà lại không bị khám phá kịp thời. Mặt khác, Nga còn muốn kiểm soát thường xuyên những chiến hạm Mỹ, do những cuộc bay trên các chiến hạm ấy cách 30 thước bề cao Nga có ý nói với Mỹ rằng : « Chúng tôi sẵn sàng tác chiến vào bất cứ phút nào. »

Về phía Hoa kỳ, những cuộc «biểu diễn» trên không phận Địa Trung Hải cũng nhằm phô trương cho đối phương thấy sức vận chuyển mau lẹ của mình, khi phát giác thấy địch cách 150 cây số chưa tới hàng không mẫu hạm Mỹ, những phi cơ Phantom đã có thể bay tới chận liền và theo sát nút, không rời một sao đồng hồ. Như vậy có nghĩa rõ ràng là bảo với Nga : «Khi các anh bay tới thì chúng tôi biết liền và nếu việc bắt các ở phải xảy ra, chúng tôi có thể hạ phi cơ của các anh trước khi các anh có thì giờ kịp phóng hỏa tiễn vào chúng tôi».

Thời đại nầy, danh từ «chiến tranh chớp nhoáng» không phải là một danh từ vô ý nghĩa.

Sứ mạng của hai bên đều nguy hiểm. Những phi cơ Phantom và những Badger bay với tốc lực rùng rợn lại cách nhau chỉ có vài thước, được vô trang vũ khí khẩn khiếp. Nếu phi công Mỹ nhận thấy phi công Nga có cử chỉ khả nghi và gây hấn thì chỉ trong nháy mắt, một ngón tay nhấn vào một cái nút trong phi cơ là những hỏa tiễn không không Sparow 3-B bay Side Winder bay liền vào phi cơ Nga. Trước là thế chiến III được phát động ngay phút đó. Nhưng trong thực tế, hai bên chưa bao giờ nghĩ đến cái phút «định mạng» đó. Hai bên vẫn tròn trong những qui tắc nhà nhận đối với nhau để tránh việc đổng tiếc.

Cho đến bây giờ chưa có một phát súng nào bắn tàn bản lại chưa có một hoả tiễn nào bay đi. Tuy nhiên, cách cây 4 năm một chiếc Badger rớt xuống biển cách chỗ hàng không mẫu hạm «Essex» đậu 8 cây số sau khi đã bay 4 lần sát gần trên mẫu hạm ấy. Đây không phải là hành động chết hết. Phía Mỹ, các Phantom cũng gặp những tai nạn rủi ro như thế.

Từ 1968 người ta tính ra có 9 phi công Mỹ thiệt mạng cùng 7 phi công Nga nói trên. Trên những tôn thất ấy được cả hai bên công nhận là tai nạn rủi ro.

Cười chút chơi

CUỘC THI : Một người được dự nhiều bài. Mỗi bài đoán tối đa 200 chữ (bay Tiếng : Mot). Bài dự thi nhận được nhà báo cho số thứ tự đã đăng trước, nhầy số thứ tự là những bài ký bị lỗi. Người bài hiện phải viết rõ tên họ thật và địa chỉ nơi gửi.

— Cứ mỗi cuối tháng, chọn những bài đã đăng đã phát ba giải : Nhứt 5.000đ, — Nhì 3.000đ,— Ba 2.000 Cám ơn chuyện đã đăng trên sách báo đã là chuyện của mình. Bạn khám phá sẽ hãy giải thưởng. Tiền chuẩn phiếu thi : Cốt chuyện cười nhiều ít — Hành văn — Ý nghĩa.

— Bài dự thi gởi cho ông TIẾN LỢI ĐNN, 4 Ng.v. Thinh Saigon.

CHUYỆN VUI DỰ THI

ĐỢT IX — TỪ 1-9 ĐẾN 30-9-1972

Dưới đây là bài bạn đọc dự thi trong đợt 9-72 Đợt 9. Coi số trước tra bài là số thứ tự nhận được

16.201. — TÍNH GIỎI

Trong giờ toán cô giáo gọi trò Tín đứng dậy :

— Em tên Tín vậy em tính dùm coi : Từ nhà trường đến nhà em phải đi mất 30 phút. Vậy từ nhà đến trường em đi được bao nhiêu giờ ?

Tín đắp đống câu tính :

— Dạ, thưa cô em đi mất 1 tiếng chẵn ạ !

Cô giáo cười : — Đâu em tính tối nghe !

— Dạ, vì sáng nào em đi học cũng đúng 7 giờ. Khi đi vừa đến trường thì nghe chuông reo học vừa lớp là 8 giờ ạ !

HỒ THỊ TÁO (Thượng đẳng Lê-Châu Đốc)

16,209.— BÀN GHẾ ĐÓNG BẰNG GÌ ?

Trong lớp học, cô giáo đang giảng bài về « bàn ghế ».

Cô nói :

— Bàn ghế, được đóng bằng gỗ, lim, gụ, trắc...

Bỗng cô ngừng giảng vì thấy Tèo đang lơ đãng nhìn ra sân.

Cô hỏi :

— Tèo, bàn ghế đóng bằng gì ?

Không cần suy nghĩ, Tèo đứng lên trả lời :

— Thưa cô, bàn ghế đóng bằng đinh và bũa ạ.

PHẠM THỊ HOÀNG (Hậu Giang Chợ Lớn)

16.228.— NHỜ AI

Cách đây một năm, khi anh Tâm được vợ bảo «sin mừng» lần thứ sáu, anh cần nhắn nói với vợ : — Thời buổi kiệm ước eong hành, mùa thu, mùa... dù thứ mì mình đã hoài thì chết tôi rồi thiệt chăm» để quá.

Chị Tâm cũng siết thời buổi khó khăn, kiếm tiền rất vất vả, nên chẳng khó tánh chút chút chị ôm bụng chịu, rồi mọi việc cũng qua.

Đến khi có lịnh đôn quân, anh có dủ điều kiện hoãn địch về lý do gia cảnh nói với vợ :

— Mình à, tôi được hoãn rồi, ở nhà tôi rán làm nuôi mình và các con.

Chị Tâm : (cười)— Nhờ em «rán» để cho mình một lần cơm nữa, nên mình mới được miễn đó còn cần nhắn nữa thôi ?

THỢ QUÊN (Định Tường)

16.236.— TÁNH HAY GHEN

Tơ một hôm thò thẻ với mẹ :

— Mẹ ơi hôm qua con thấy con có 2 Má nè.

Mẹ Tơ có tánh hay ghen, hỏi.

— Sao con nói sao, trời đất ơi, thiệt mà, hôm chỉ hôm rồi ông đi làm về tối luôn hà.

— Ông ơi, ông lên đây, thôi hết rồi ông sanh lòng sanh dạ không thương mẹ con tôi chút nào hết.

Ông chồng ở đâng sau nhay lên ngơ ngác không hiểu ít giếp gì :

— Bà gọi tôi chi ?

— Tại sao ông có vợ bé hả ?

— Hồi nhỏ. ai bảo với bà tôi có vợ bé chớ ?

— Con Tơ nó thấy rõ ràng nó nói chớ còn ai.

Ba Tơ hỏi Tơ :

— Tại sao con nói vậy, Tơ ?

— Tại hôm qua con thấy Má đứng trước tấm kính chải đầu con thấy ở ngoài 1 mái ở trong kính 1 mái nữa là 2 Má, không phải sao ?

DƯƠNG VĂN TÂM (Phong Dinh)

Dành cho bạn trẻ — TUỔI HỒNG ★ Bài gởi : MINH TRÍ

Không xa cách lòng...

Bị theo số phận của BUỔC NHÀ NAM, TUỔI HỒNG đành gởi lời tạm biệt qui bạn thân hữu xa gần và các em thân mến.

Dầu cống một nhưng chắc chắn không xa cách lòng, và hy vọng mảnh liệt một ngày tới đẹp chúng ta lại tay bắt mặt mừng để tiếp tục mối duyên văn nghệ dài đài...

MINH TRÍ — DẠ HƯƠNG

TUỔI HỒNG SÁNG TÁC

Hồi nhỏ đi học

— PT KIM HUYỀN

Thế là ngày mai, bé bắt đầu lâm quan nọ : vào lớp học trò, bé sung sướng ghê đi rồi đây bé sẽ kể cho bạn nghe những chuyện ở trường, bé sẽ khoe với mẹ khi được cô khen, bé sẽ cố gắng học để anh Phúc không bảo bé là chú bé hay nhè nữa.

Bao nhiêu niềm vui đang lên trong lòng bé, bé tưởng chừ như sáng để thơm mẹ đến trường. Trong giấc ngủ bé mơ thấy ngôi trường của bé thật đẹp, có sân chơi rộng, có những hàng phượng vĩ hay hàng tim thật đẹp. Bé sẽ nô đùa với những người bạn mới. Có những cô giáo thật dịu với những cây roi thật ngọt có những đứa bé nghịch ngợm không lo học hành nhưng là những đứa trẻ viết tay trái. Đó là những lời Anh Phúc nói bé tự ghi đi, cố gắng không viết tay trái nữa, bé sẽ cố gắng học để được cha thương.

Muốn chăm lắm lo trong Vườn trường vui sống hăng rọi vào mắt bé làm bé thức dậy, không cần phải mẹ gọi. Sau khi súc miệng rửa mặt xong. Bé sung sướng mặc áo đồ mới mà mẹ vừa mua cho để đi học.

Chng trường thật vui nhộn bé đưa mắt nhìn khắp trường đều đều cùng đẹp, không cây lớn trổ đầy hoa như chào đón vào lớp mới cho ngôi trường thêm thơ mộng. Những đứa bằng trên bé ngạc nhiên mọi người, chúng nắm tay bé mẹ chúng thật chặt, mặt lúc nào cũng tỏ vẻ sợ sệt, có những đứa đầu giữa khu nhau tính đi.

Tiếng chuông vừa dứt cô giáo, mặc chiếc áo dài bông thật xin xắn đi vào, cô mỉm cười với tụi bé, nụ cười thật hiền hòa đầy yêu thương. Có những đứa thấy cô vào chợt cô khóc, cô dịu dàng đi đến dỗ dành.

Giọng cô vang lên thật êm dịu, cô nhìn nhà, đặn đà học trò.

Bao nhiêu lo sợ đều tan hết, cô bảo cô đó, không cầm roi như anh Phúc nói, trái lại cô thật hiền, đối mắt cô trìu mến.

Rồi những ngày học kế tiếp, cô cũng như ngày đầu vẫn hiền hòa tận tâm dạy bảo học trò, cô lần bé quốc viết tay trái, cô đi quanh thăm, dịu dàng bảo bé viết tay phải cho quen, nhìn cô bé xấu hổ ghê đi, cô không phạt bé vì phòng điểm mà cô khuyên nhủ bé nguyện từ đây viết tay phải luôn để cô vui.

Ra vô bé kể cho mẹ nghe và hỏi mẹ phòng điểm ở đâu ? Mẹ nhìn em khả cười, nụ cười chế diễu sự ngây thơ của bé, xấu hổ quá bé quay mặt đi, mà nghe niềm vui rộn rã trong lòng.

PHẠM THỊ KIM HUYỀN (Trung học Hưng Đạo)

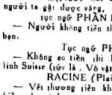

— Không có kim khí nào cùng đến không chảy vì lửa, không có việc gì ở đời tiến không giữa sắp được.

tục ngữ TRUNG HOA

— Đồng tiền cần lũng biện hơn hơn 12 vị nghị sĩ.

tục ngữ ĐAN MẠCH

— Nên tăng đi thôi cho thế giới là tiếc.

CERVANTES (Don Quichotte)

— Với một lưỡi hái bằng tiền, người ta gặt được vàng.

tục ngữ PHÁN LAN

— Người không tiền thì không bạn.

Tục ngữ PHÁP

— Không có tiền thì không có lính Suisse (lớc là. Vô vật bất linh)

RACINE (Plaideurs)

— Với thương tiền không ngày hiểm cho tánh mạng.

P.M QUITARD (Études historiques sur les proverbes)

Mỗi ngày đọc Buổc Nhà Nam

Những chuyện kỳ thú về Thế Vận Hội Munich

(Tiếp theo và hết) — *(Theo báo chí Pháp)*

Quan niệm chánh của Thế Vận Hội Munich là một Thế Vận Hội « Chống Berlin » tức là chống tánh cách quân phiệt của Thế Vận Hội ở nước Đức 1936 (dưới quyền Hitler). Quân đội không có một địa vị nào bên trong Thế Vận Hội. Tuy nhiên 14.000 quân nhân Đức được huy động để phụ lực với nhơn viên tổ chức khi nào cần đến (Năm 1936 Hitler chỉ cần đến 4100 quân nhân).

Thế Vận hội Munich được sử dụng những tiến bộ cuối cùng của nền kỹ thuật tiến tại.

Riêng một phòng thi bắn vốn đã tối tân còn được sửa chữa cho hoàn bị hơn. Hệ thống chống ám thanh trong phòng cũng tốn phí hết trên 180 triệu bạc VN.

Các hồ thi bơi lội phải được điều hòa khí hậu cho nước lên cao không ở 25 độ.

Một hệ thống xe điện được thiết lập để chở các kỷ giả các nhơn viên giềm khảo di theo cuộc chạy bộ Marathon, thay thế cho xe hơi làm giảm năng lực của các tay đua.

Munich dự liệu số khán giả lên đến 2 triệu người tính đến ngày 10-9. Bởi vậy bộ giao thông phải thiết lập 1900 chuyến xe lửa phụ.

Giá cả về các bữa ăn, các món giải khát các phòng trợ một ủy ban đặc biệt ấn định và kiểm soát chặt chẽ sao cho du khách khỏi kêu rêu là bị bóc lột. Chủ tịch ban tổ chức tuyên bố : « Cả chủ khách sạn và nhà hàng không muốn cử chọ vào tay giầu cơ làm heen ở thanhdanh của thành phố Munich »

Tò mò

Phong ngứa

Chỉ chốc lở lói, gãi rồi đến ăn lan tới đó, không phải thoa phết or ngồi ngoài da mà hết, uống GIẢI PHONG Sứ Đặc Hoàn ÔNG TIÊN. Trên 30 năm danh tiếng có bán tại các tiệm thuốc VIỆT HOA chủ thuốc ÔNG TIÊN PL Chalon KBYT số 15 ngày 20-3-63.

GERIOPTIL
THUỐC TRƯỜNG / XUÂN
của ĐỨC QUỐC
24 CHẤT TRỊ BIẾN CHỨNG CỦA TUỔI GIÀ
Số 90-KSDP/BYT 8-5-72
Thuốc mới hiệu-nghiệm nhờ chất
DIMETHYLAMINO ETHANOL GLUTAMATE
Lần đầu được nhập cảng vào VIỆT-NAM
BÁN KHẮP CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

ĐƯỐC NHÀ NAM

PHƯƠNG CHÂM CỦA Đ.N.N.
TOÀN VIỆT, BẢO VIỆT
HƯNG VIỆT

ĐẶC BIỆT CỦA ĐƯỐC NHÀ NAM.

HIỆP ĐỊNH GENÈVE 1954

164.— «Con đường phố» ở dưới lòng đất ĐBP là lòng sông khô cạn được ngụy trang

Hồi ký của **Nam Đình**

BÀI CLXIV.— Trận ĐBP đã hạ màn nhưng dư luận vẫn còn muốn tìm hiểu trận đánh cuối cùng đó. Dưới đây là lời anh linh nhẩy dù Jacques Préaots kể lại trước một số đồng kỳ giả ngoại quốc tại bịnh viện Lanessan nơi Préaots và 18 thương binh ở ĐBP đầu tiên được đưa về điều trị

Préaots may chỉ bị thương nhẹ ở chân nên anh rất tỉnh táo. Vào phút cuối cùng, anh đã được nghe thấy và trông thấy mọi sự xảy ra ở chung quanh anh. Anh nói :

« Tiểu đoàn của tôi đã bị đánh tan ở địa ngục ĐBP hai ngày trước khi kết liễu trận đánh. Lúc ấy tinh thần quân đội trì phòng vẫn còn cao lắm. Ai nấy đều nghĩ rằng mọi sự sắc xung phong của VM rất cuộc sẽ bị đánh tan. VM bị tổn thất rất lớn khi mở các cuộc tấn công vào các vị trí của ta. Người ta tưởng chừng hy sẽ bị chặn đứng.

« Đại đội của tôi được lịnh tới viện trợ cho ngọn đồi Eliane số 4. Ngọn đồi này nhô lỉnh vững cung, trông tương tự như cái yên ngựa. Nó là vị trí thọn chết không chế phía đôi trung ương. Trên ngọn đồi nầy đã có một đại đội vừa mới chế hoàng vững của quân Lê Dương.

« Các binh sĩ Lê Dương đã bị tiêu diệt trong các trận đánh xảy ra từ trước. Mặt phía nửa sùng mọt chế đã hư hỏng không dùng được nữa. Quân đội trú phòng phải đóng ở trong các chiến hào dọc ở sườn đồi. Bộ đội của chúng tôi gồm có 150 người.

« Cuộc tấn công xảy ra vào lúc 18 giờ bằng một cuộc xạ kích xối xả của trọng pháo cỡ 105 ly và của súng mọt chế. Mỗi một tốc đạt đều bị đạn trọng pháo của lên như đào xới Thành hình hóa lực của trong pháo ngăng bắn. Tức thì lớp sóng xung phong thứ nhất trên vào chúng tôi. Có cả hàng ngàn binh sĩ VM mặc sắc phục xám tấn công. Hy đều đeo một cái mặt nạ bằng bằng goòng trắng che từ miệng cho tới mũi.

Thì ra mặt nạ bằng bằng goòng trắng che mũi xá uế của các xác chết xống ra và che hơi của đạn nổ tung ra. Cả những đám phu khuân vật đạn được cũng có đeo mặt nạ nầy. Các chiến hào của chúng tôi ở dưới chân ngọn đồi bị trên ngập.

«Nội trong một tiếng đồng hồ sau cuộc chiến đấu đã thành ra hỗn độn. Người ta không thể biết rằng vị trí ở bên hữu đã do VM chiếm cứ chưa hay vẫn còn ở trong tay quân lội ta. Chính VM cũng không thể biết được nữa. Các khẩu mợt chế của VM vô các khẩu trọng pháo của ta đều bắn bừa bãi.

« Chúng tôi cứ từ chiến hào nầy nhẩy qua chiến hào khác rồi lăn lút lên đỉnh ngọn đồi. Không có phương tiện nào để khắc phục được nữa.

Cuộc chiến đấu tiếp diễn bằng lựu lạn và súng tiểu liên. Chỉ có thể dùng các thứ khí giới nầy mà thôi VM tới sát bên. Chính tôi cũng không thể nào dùng được khẩu súng cầm tay nữa.

«Các cuộc tấn công và phản công xảy ra ở giữa những làn khói đạn và bụi thuốc, khiến tôi vừa nay mất, vừa rất bựng.

«Chúng tôi khắc phục được sức thước chiến hào rồi lại bị VM chiếm lại. Các khẩu mợt chế của đết phương bắn xối xả. Sáng hôm sau, còn lối 40 người sống sót, chúng tôi núp 4 trong một hầm núp ở trên đỉnh đồi Eliane. Hầm núp của chúng tôi thật ra là một cái hiến hào chạy từ đầu nầy qua đầu bên kia của ngọn đồi.

« VM đã tiến tới hai đầu của chiến hào. Chúng tôi bị bao vây hoàn toàn. VM hô lớn ra lịnh cho chúng tôi tiếng khí giới xuống.

« Chúng tôi hết cả đạn dược. VM không bắn của những người đã liệng khí giới. Binh sĩ VM vô trong bằng thứ súng tiểu liên kiểu lớn của Trung Hoa. Ngay sau đó, chúng tôi bị đưa phương bắc đến đi. Lúc chúng tôi bị bắt thì trận đánh vẫn còn tiếp diễn ở trong khu thung lũng. 4 hai bên vẫn còn sống Nam Yêu. Tôi trông thấy hàng cả trăm đến phu và những chung dọn bà du ka còn mọt tình ở trên đó.

«VM dẫn chúng tôi vào trong một con đường lầm giống như một cái chiến hào đôi bị chạy suốt tới hầu ngọn đồi. Chiến hào nầy thật ra là «một đường phố ở dưới đất». Có lẽ phải có hàng ngàn thợ đào đất của VM mới có thể đào được cái chiến hào như thế. Chiến hào nầy được che đậy bằng cành lá và những thân cây. Không quân không thể nào nhận thấy được.

«Bị đưa vào trong cái chiến hào nầy, tôi mới hiểu rằng làm sao VM có thể tới gần sát phòa lấy mà không bị các cuộc oanh tạc của không quân tiêu diệt. Vào trong chiến hào rồi đi chúng 3 cây số, chúng tôi đã tới chỗ đất trống ở ngoài trời. Tôi ra, đã là lòng sông khô rầu của một con sông !

«Đi chân không trên đất sỏi, chân tôi bị đau đớn quá. Rốt cuộc, chúng tôi đi tới chỗ trại lưu lạc tù binh. Có ba thương binh đã thở hơi cuối cùng ở một nhóc. Các tù binh khác khỏe mạnh thì đã tới một cái trại ở cách xa hơn. Một bác sĩ VM đã từng du học bên Đông Đức cho phép chúng tôi nghỉ đêm ở mít khu rừng thưa cây cối. Toàn thể các sĩ quan VM đều nói tiếng Pháp cả.

«Tôi hay tin rằng viên Đại tá chỉ huy trận đánh ĐBP là cựu sinh viên trường luật Hà nội...» (trích nguyên văn bài của F. Sully đăng tải trên Thân Chung ngày 21-5.54).

LỜI NGƯỜI VIẾT HỒI KÝ.— Còn hơn 150 lài nữa mới hết phần về Hiệp Định Genève. Tôi rất gặng viết xong và trình kiểm duyệt rồi mới in ra được. Đó là đoạn sau. Can đoạn trước, từ bài 1 tới bài 164 nầy, tôi phải viết lại. Vì viết Hồi Ký đăng trên báo, không phải như viết sách. Viết đăng báo hàng ngày, tôi phải cố đông, dốc kết *một câu chuyện trong một bài*, để mỗi ngày bạn đọc không trông đợi. Bây giờ, tôi phải viết lại cho có mạch lạc mới in thành sách được.

Và lại không biết sức khỏe có cho phép tôi hoàn thành không, và là một chuyện khác.

« *Lò lăng nước dư bụi trong, trăm năm để một tấm lòng tử đây* » (Kiều)

Một lần nữa, tôi xin bạn bốn phương đã có lời thăm hỏi mà nhận nơi đây lời cảm ơn chân thành của tôi.— N.Đ.

Chủ đề Ngày Thế giới hòa bình lần thứ 6 (1-1-73)

«CÓ THỂ CÓ HÒA BÌNH»

(Tiếp theo và hết)

II— Chọn Hòa Bình

Đây cũng là lời của Đức Phao lô VI, lại lại và bổ túc cho lời của Đức Pie XII, Giean XXIII và Công đồng vào ngày mùng 4-10-1966 sự niệm đệ nhất chu niên ngày thăng Liên hiệp quốc. Ngài nói : «Hòa bình là điều trọng đại nhưng lại là việc khó. Tuy nhiên, như chúng tôi đã nói không phải là không thực hiện được. Tại sao lại có thể ? Nó lực cao người có đủ để sao ta và bảo toàn Hòa bình không ? Hiện giờ chúng tôi thiếu chi nghĩ không muốn đạn ra một giải đáp dứt khoát cho câu hỏi đầy lo ấu đang thức dậy những nhà xu ướng và các sự gia cần ở suy luận chúng tôi chỉ muốn áp dụng lời của Chúa Kitô như câu kết thúc : nếu việc này có người không làm được, Thiên Chúa làm được tất cả» (Mt 19.26)

Thái độ của chúng ta cũng thế khi vấn tắt giải bày chủ đề của Ngày thế giới Hòa bình 1973. Chỉ có thể chạm khêu lại những luận đề thân học về con người, cực sáng tạo, ân sủng, tội lỗi, và rồi đơn sơ nhắc lại sự đụng Hiến chế mục vụ Gaudium et Spes (Vui mừng và hy vọng) của Vatican II, và đặc biệt trong đó những mục bàn về sự hoạt động và hiện toàn của con người trong Đức Kitô phục sinh» (đoạn 33-39) và sự tiến của Hội thánh trong thế giới ngày nay (40.45) đúng hơn qua Chương V, Phần II đánh riêng cho vấn đề chiến tranh và hòa bình.

Là Chúa và chúng chân, khi nói với thế giới, Đức Phao lô VI là ng đã đúng đắn giải những biến lưu tên ly ngày, nhưng Ngài vẫn đụng lối quả quyết.

Bu điều quả quyết

Đây điều mà Nhà Dạy tin chúng ta biết tăng «con người là ng bị bỏ rơi khi tự nổ lực đạt đến vận mệnh của mình, nhưng có một sức mạnh của thể toàn năng có thể can thiệp vào điều tiến của các biến cố có tính cách quyết định hiện hệ đến con người». (Bài giảng trong Ngày cầu Hòa bình 4-10-66).

Đây điều hai, liên quan đến mọ người : Chúng ta luôn luôn phải xác tin là có thể có hòa bình» (n.) Trong mọi lời chỉ giáo của Đức Thánh Cha, sự tưởng này luôn luôn được lặp lại dưới nhiều hình thức : «Tất cả chúng ta phải tin hòa bình». «Hòa bình không phải là ảo mộng nhưng là bổn phận ; «mọt bổn phận phổ quát và miễn trường» ; «mọt lý tưởng khả đạt». Ngài cũng nhanh «Hòa bình là điều phải muốn, phải yêu, phải thực hiện.» «Hòa địch Ng ý thế giới hòa bình 1-1-1969).

Những lời quả quyết này thực tế quan trọng.

Con vẽ phương thức, trước hết Đức Thánh Cha không khước từ những lẽ lực quân như hạng cán ngăn. Ngài không trả lời cho lợi tiếu lo của trường hợp, mà dân Cựu giáo đã quy vị hành đạo Giáo hội không chấm vào việc đưa ra giải tình lịch sử hay bàn chạt con người mà cả bề mặt. Ngài quyết tâm lựa tiến các nhân khiến sự phát nghiệng về phía Hòa bình. Ngài đưng lên vẽ một bên, không quan. «Nếu các đề kiện được lý hay không đi sức quyết định, đưc tin sẽ giải quyết.

Nói cách khác, Hòa bình là một «mệnh lệnh tự nội đó». Cho dù không thay khi biết làm sao gọi tên, nhưng ý ấy tu vẫn có hòa bình. Có thể mọt Hòa bình là đầu tưng của đực tin.

Trong lãnh vực tin tưởng của con người ; nếu hòa bình là p gọi của mọt người, do vậy chính vì hòa bình là điều có thể thực hiện được, hoà vì «điều mình không làm được, không ai bắt buộc phải làm. trong lãnh vực đức tin công giáo hoạt tại đạo nào ; bởi thiên Chúa muốn có Hòa bình. Ngài là Đấng kiến tạo và cứu vãn nó. Tơ ng, Hòa bình là điều phải tin. Nhưng, Đức Phao lô VI như Đức Giean XXIII hai vị đã giải đáp đặt khoát những phức tạp trên bình diện trừu tượng và thân học, nghĩa là có thể có Hòa Bình vui vẻ giữa con Tin Mừng của Lời Chúa.

III— Tạo cho có thể có hòa bình

Đây là điều quả quyết thứ ba của Đức Thánh Cha.

Nếu phải làm cho có thể có hòa

Xem tiếp U trang 4

Nha Động viên giải thích

VIỆC GỌI NHẬP NGŨ thanh niên 18 tuổi

SAIGON 1-9. — Nha động Viên hôm nay lên tiếng cho rằng trong tuần lễ rừa qua có sai lầm về việc nhập ngũ của các thanh niên sinh năm 1954.

Do đó, Nha Động Viên giải thích rằng hệ gồm lớp tuổi nhập ngũ là 18 tuổi. Trong năm 1972 các thanh niên sinh năm 1954 nếu không được hoãn định vẽ một lý do nào thì luật định đều đã trình diện nhập ngũ lan chín là 31-5-72. Hiện nay đã có trên 50.000 thanh niên 18 tuổi đã nhập ngũ.

Đối với học sinh sinh năm 1954 học lớp 10 kỳ thuật Nông Lâm Súc hoặc chuyên nghiệp trung đương niên khóa 71-72 cũng đã được gọi nhập ngũ và trình diện ngày chót là 31-7-72.

Tuy nhiên, nhằm nâng độ thành phần học sinh trên đã nạp hồ sơ xin tuyển lý ra Tạ 1-72. Bộ Quốc Phòng đã chấp thuận cho các thành phần này được tạm thời triển hạn nhập ngũ để đợi xét thì Tạ Tài 1.

Các học sinh trên đều đã được bản thân ấn định vẽ ngày trình diện là 11-9-72 do thì đã đan-hay rồi.

Còn lại thành phần học sinh 18 tuổi được hoãn định hợp lệ lớp 11, 12 niên khóa 71-72 có hai trường hợp :

Rốt Tú Tài I phải trình diện nhập ngũ từ 11-9 đến 20-9-72 cho các thành viên sẽ thi từ 1-11-54 đến 30-6-54 không giữ ngày tháng sinh.

Trình diện từ 20-9-72 đến 30-9-72 thành viên sinh từ 1-7 đến 31-12-54.

Trường hợp đậu Tú Tài I trở lên hiện chưa có lệnh gọi nhập ngũ và sẽ trình diện khi có Thông cáo của Bộ Quốc Phòng, ngoại trừ những học sinh nguyên theo học cả khóa đào tạo Sĩ quan trừ bị hay hiện diện như không quân, hải quân, Thủy Vệ bị Quốc gia, Thủ Đức v.v... vẫn được thiên nhận.

(XEM TRANG 5)
Oan Trái
của NAM ĐÌNH

Bão cách đảo Hoàng Sa 400 cây số

SAIGON 1-9.— Bão Elsie tập trung hồi 8 giờ sáng nay 1-9 cách Hoàng Sa 400 cây số về phía Đông Nam v. di chuyển về phía Tây Bắc kể từ chiều mai 2-9.

Tin từ Nha Khí Tượng Saigon hôm nay cho biết : gió mùa vẫn còn loạt mạnh dọc theo duyên hải các tỉnh Quảng Tín, Quảng Nam, Thừa Thiên và Quảng Tín.

TRƯỚC THỜI CUỘC

Tiếp theo W trang 1

Người ta nhận thấy là từ khi công bố 9 điểm. Bắc Việt không hề nhắc lại những điểm nầy, mà chỉ nhắn mạnh đến 7 điểm của Việt Cộng, trong đó có 2 điểm được nói rõ thêm.

Dù vậy nguyên tắc ngừng bắn trên toàn cõi Đông Dương là điều mà Bắc Việt đã từng chấp thuận hay xét như có thể chấp thuận được.

Còn vấn đề tù binh thì sao ?

Mỹ lâm rất rõ quá nhiều về vấn đề tù binh, không có gì thực tính hay vì thủ đoạn. Nhưng sự kiện đó, đã đã khuyến khích Bắc Việt cứng rắn để khai thác vấn đề tù binh.

Dù vậy trên thực tế vấn đề tù binh rồi để giải quyết. Một khi có thỏa hiệp ngừng bắn, lẽ tự nhiên hai bên phải phòng thích tù binh. Nếu ngừng bắn, chắc chắn tù binh Mỹ sẽ được thả. Song vấn đề là liệu có ngừng bắn hay không.

Một vật nguồn dư luận cho rằng Bắc Việt sẽ giữ tù binh Mỹ để đòi hỏi tiền « bồi thường ». Điều nầy có thể đúng, nhưng cũng không nên quên rằng một khi đã có cuộc ngừng bắn thì đã có thỏa hiệp, tất thiết Đông Dương rồi. Vì thế nếu có ngừng bắn, Bắc Việt sẽ không có lý do gì để giữ tù binh Mỹ lâu thêm.

Như vậy những điều kiện của Mỹ xét re không khó khăn. Bắc Việt có thể sẵng lòng ngừng bắn trên toàn cõi Đông Dương và có thể bằng lòng phóng thích tù binh Mỹ.

Nếu thế, tại sao vẫn để ngưng bắn còn bị kẹt ? Tại sao Bắc Việt không chịu chấp thuận ngưng bắn như đề nghị 8 điểm của ông Nixon đã đưa ra ?

Bắc Việt còn chống lại một điểm then chốt.

Mỹ chủ trương ngưng bắn với nguyên trạng (Status quo) nghĩa là với sự tồn tại của chính quyền VNCH hiện hữu.

Bắc Việt chống lại sự giữ nguyên trạng đó, mà đòi hỏi một sự đổi mới, nghĩa là một hội nghị ngưng bắn thì phải có chính quyền mới như hội đồng hòa.

Hai lập trường Mỹ và Bắc Việt hoàn toàn khác biệt nhau.

Nguyên tắc «nguyên trạng» của Mỹ không phải là vô lý. Một cuộc chiến không ngã ngũ, không thắng bại rõ rệt, đến một độ nào đó phải đình chỉ đang ở ngưng lại, tức là ngưng bắn, thì lẽ tự nhiên đầu ở đó, tình trạng hiện hữu được giữ nguyên.

Nếu ngừng bắn mà lại đi đến việc làm giảp cho đổi phương việc mà họ muốn làm thì đó không phải là ngưng bắn để nghỉ hòa, mà là đầu hàng quy.

Kế hoạch Nixon muốn làm ngưng cuộc chiến trước, đầu đó, chính phủ VNCH giữ nguyên vị. Kế đó các phe Việt nam sẽ thảo luận với nhau để tìm a giải pháp chính trị.

Bắc Việt chống lại kế hoạch Nixon, vì cho đó là mưu toan tách vị chính trị vì quân sự. Bắc Việt đòi hỏi phải giải quyết cả quân sự lẫn chính trị cùng một lúc.

Tại sao Bắc Việt chủ trương như vậy ?

Sự tách rời quân sự và chính trị chính là một biện pháp phân lại đương lối « đấu tranh cả trong » của phe Cộng sản.

Một khi đã ngưng tiếng súng, ngưng chiến tranh vũ lực, thì làm sao có thể đòi hỏi những gì mà phe cách mạng mong muốn ? Theo Bắc Việt thì nếu ngưng chiến đấu thì một cuộc thảo luận về giải pháp chính trị chỉ đưa đến thiệt thòi hay Bắc Việt phải phe Cộng sản mà thôi.

Người ta hiểu tại sao Bắc Việt chống lại cuộc ngừng bắn «nguyên trạng». Và người ta cũng hiểu tại sao Mỹ phải gia tăng áp lực để ép buộc Bắc Việt phải chấp thuận nguyên trạng.

Theo sự tính toán thuận lý (logique) của ông Nixon thì rút cuộc Bắc Việt sẽ phải thương mà ngừng bắn với nguyên trạng. Hãy chờ xem cái thuận lý đó có đúng không ?

VLQ

Xem tiếp D trang 4

Ô BÁY tai vách mạch rừng

NGÀY XƯA CÓ «HUỆ DUNG ĐẠO»

Không phải là bị ám ảnh bởi cái câu «Cất khi hướn cất khi» mà cũng lẽ ai sau khi đọc qua «NHỮNG LỜI TÂM BIỆT» hoặc trải rộng cái mặt vài bạn đồng nghiệp — xin lỗi trong số nầy có quý NS. Đăng, anh Sang cho phép tôi được dùng danh từ đồng nghiệp cho phù mặt — mà tuổi đầu « bình bơ » ở trường hợc đây nữ (xin lỗi bạn đọc vì đây là sự thật) tôi khoái nhất mà năm lăng Kỷ yếu, có Hát bộ và được đi xem tuồng... «ÔNG THÁI TÁO».

Thú thiệt là khi bây giờ mình chả hiểu rõ ít giup gì, ơn nghĩa nó ra làm sao, nhưng khoái coi nhất là cái đoạn có câu «thăng cha mặt mốc, qui mọp mặt mũ ở ở», bên gương mặt oai nghiêm của Quan Công. Hồi đó nhớ, vẫn còn nói và có lẽ sau đây là sự mến... do oán giang hồ, Nghĩ lưng với mặt thái độ ngang ngang nào đó nên bắt—thì trong lúc có chứng Quan Bình mà nhận là cái ông «mặt quan» Chân Nương và trong trường hợc đó, đạm chưn khua đao, cự lo ... sẽ hề được lịnh mặt cái tức thì khác «Kim thái» liền.

Hồi nhớ lúc nầy đánh đi cái hát bộ, gần giờ ngủ qua là nhớ ai lắc, toàn những màn quy cần ở lạc lõng, cái nhẩy qua lại là tuồng, có đâu thấy như màn Thái Tạo Quan Công Hồn đã vay Tam thy Tương lam thế không định nổi cái :

Ai vẻ nhân với Châu Công Cẩn,
Thà mất lòng anh cũng bụ g chẳng.

mà thiên hạ, khoan gia điều khen hay mê lắm thì là ; trái lại, tôi thích màn ÔNG THÁI TÁO, mà màn nầy của có ngũ quan, thì đến khi Ngọc truyền lịnh «mở cửa» Huc đang đọc ở nội cái việc ông Châu Nương làm ơn hồi xưa cho Quan xét lên tôi mình cũng đã thấy giác.

Nhưng nói cho hay không nói cho lo ? một chuyện, cảm tìm hiểu cho được lợi xao ông «mặt đỏ» lại thêm ông «mặt mốc» là một chuyện khác vì cũng do cái mà đến bây giờ tôi mới có biết phục ông Bảo Lê, sau màn nầy đã cho điển thơm «MÃN MẠCH LÊ» đã giản tiếp gì : thích và cũng nhớ đến mà ngày tôi còn (xin lỗi lần nầy) ở trường được đây ít, đã hiểu được, biết chút chuyện Tam Quốc, lựa là chuyện Tào.

ƠN NGƯỜI CỨU NGƯỜI «THA TÁO»

«Mãn mạch lưu» tiếp theo màn ÔNG THÁI TÁO do hai Chú HÀ trình diễn, mà trước, Tôi là chuyện tiểu lâm có lẽ nhớm lựa ngày cái ông... «CÂM CHÁO» chỉ có một con mắt — Hễ nọ mới gặp Hề Kha ngẩn ngơ.

Hồi thứ ông kia đi anh Hề tro ngạo mạn, hay làm tác chưn Bẩn thân hạ, mà trong xớ Bỉ Hạ ; quan Thái thú mới lập đàn Cầu mưa, nhưng MƯA đâu không ; ấy mà thì thấy TRÁNG vẫn sống. Anh Hề mới tâm tâm «CHẾ LÊ TỪ» (loại 17 chữ) đã... mức lo như thế nầy.

Thái thú ĐÀO VÔ TIẾT
Nhân nhân giai hu duyệt
Gia gia I hai tận mõn

... MINH NGUYỆT !

Bài thơ lọt tai quan Thái thú, anh Hề lọc trở bị bắt đánh đòn 18 roi và điền khi được thả ra, làm tiêu kiệu ... gần nửa ;

Tác thì TÁC THÁP THẤT,
Đã vượng ĐÀ THÁP BẤT.
Nhữ tác «tam thiên tự»

... ĐÃ TỪ ?

Thầy anh Hề trở bắt trị, quan Thái thú mới ra lịnh đày đi xứ khác cho biết tài. Bây giờ anh Hề trở về cái mắt «gươi Cụ mù (mặt mũ) tu Tây Châu nầm ná nhau nhạt Hề Cam, anh Hề trở mới đã GIÁ TỪ Cụ như Mẹ và lần nầy cả hai đều cùng khóc.

Nhưng đương nước mắt là mắt ngẩn khác, cho đc hài hước cùng cảm kích thích, anh Hề trở... chẳng đặng đường, và khóc lên rằng :

Thế thế lưu ... thương,
Kiến Cựu như kiến Nữ ...
NHỊ NHƠN đồng xóy ...

... TAM HÀNG

Vừa kể chuyện cảm cảm cảm nghĩa... thì cái nói đoạn tuồng 2 người khóc mà ở 3 lăng nước mắt Chú HÀ đã đem cái những cô duyên nói lâm khán giả ríen đến thích thú ; chẳng bị ông CÂM CHÁO tiếp trống cảnh cảo, đến phiên Chú HÀ so mình lại đơn mới lối ta ni tin...

— Kính thưa quý cô khán giả,

Tôi mạn giải đích tôi sau ÔNG THÁI TÁO mà bắt đầu đến đoạn «anh tử trang» của Quân xa Không Minh ? Ơn nghĩa lớn cố ký nặng lắm không ? Vì Quan Công đã tưng được phòng HƠN THỌ ĐÌNH HẦU, tam triều tiếp gần, thật nhớ đến ơn ni chăng ?

— Điều không phải cả ! Vì hoàn nhiên ân nghĩa ấy đã không đáng kể, mà chỉ vì Tào Thừa tướng đã bao cho Quan Công một XÍCH THỐ của Lữ phụng Tiên, bằng có là khi nhận lãnh ân hự nầy, chính Quan Hầu đã tuy lấy Tào Thao mà tạm ơn nó rồi nầy ;

Đây mới là câu quý cô cải con ngựa XÍCH THỐ nầy thì bất cần ngày nào Mã được tin Lưu Hoàng Thúc ở đâu, đầu đường xa mưn đặm Mã... cùng đi tìm Đế đi ngay...

Và giải thích sung cảu chết chả Hề ngồi lên lên lưng Hắkia, bắt lâm ngựa cùng chạy bỏ ra bằng Khán giả vỗ tay hoan nghênh, ông CÂM CHÁO mặt cùng hai lòng, thưởng cho... ba đôi Huế chánh!

NGỌA LONG

ÍN CẦN BIẾT

Gia hạn nhận đơn xin cấp ngân khoản 60.000đ cho phế binh cư ngụ tại Đô Thành

SAIGON 31-8.— Tòa Đô Chánh vừa cho biết Văn Phòng Đặc Trách Thương Phế Binh Tòa Đô Chánh hết nhận đơn xin cấp ngân khoản 60.000đ vào ngày 20-8-72. Nhưng nay vì lý do các Phế Binh xin trích lục hồ sơ không kịp nên Tòa Đô Chánh đã ấn cho gia hạn đến ngày 10-9-72 là hạn chót.

Vậy các Phế Binh cư ngụ tại Đô Thành hãy lo trích lục hồ sơ gấp, hầu kịp ngày nộp đơn xin cấp ngân khoản.

Trung Tâm ngôn ngữ Viện Đại Học Vạn Hạnh thâu nhận học viên

SAIGON31-8. Trung tâm Ngôn ngữ thuộc Viện Đại Học Vạn Hạnh 222 Lương Trương Thanh Giang Saigon sẽ thâu nhận học viên vào các ban : Anh Pháp, Nhựt, Hoa trong năm kiêu 1972-73.

Thời gian ghi danh từ 4-9-72 đến 30-9-72. Các học viên có Tú Tài I hay tương đương mới được Trung Tâm cấp chứng nhận mãn khóa 3 tháng.

Địa chỉ liên lạc hàm 220 Trương Minh Giảng Thuộc khuôn viên Viện Đại Học Vạn Hạnh điện thoại số 25.946.

Nam công dân vàng chiến nạn được cứu xét cho Xuất ngũ

SAIGON 1-9. Theo tinh thần văn thông ngày 21-8-72 của Bộ quốc Phòng các nam công dân vàng chiến nạn đủ điều kiện triển hạn nhập ngũ không đã trình diện có thể gửi đơn và hồ sơ đến đề vẽ Sở Động viên liên hệ để được cứu xét cho xuất ngũ.

Thành phần hồ sơ gồm có bản sao cản cước, bản sao CCQD, giấy chứng nhận thuộc vùng chiến nạn do Tòa Hành chánh tỉnh nguyên quán cấp, và giấy chứng nhận của trại tạm trú Trung tâm tạm cư do Tổng trưởng Trung Tâm tạm cư cấp có thể tìm cho Quan Hành chánh sở tại.

Người ta nhận giúp các nam công dân sinh 1956 chưa kịp khai LGCN, liên hệ CD và QP đặc biệt chăm cho các đương vụ đưa khai LGCN với tịch cách hợp lệ ở ngày đến 31-12-1972 với 30-1-1973.

HỘI THẢO VỀ *Hiện trạng và chiều hướng phát triển sách* TẠI VIỆT NAM

SAIGON.— Vừa sáng thứ tư 6-9-72, sẽ có hình lễ khai mạc hội thảo và triển lãm về đề tài «Hiện trạng và chiều hướng phát triển sách tại VN », do Bộ Giáo Dục tổ chức.

Ông Bộ trưởng Giáo dục hiện nay là Chủ tịch «Ủy hội quốc gia Unesco Việt Nam».

GIÁO DỤC Từ niên khóa 72-73

CÁC TRƯỜNG TRUNG TIỂU HỌC phân chia riêng biệt

để tránh khó khăn việc điều hành và quy định trách nhiệm mỗi lãnh vực

(Tiếp theo và hết)

Tăng cường ban Giám đốc Trung Học

Theo lẽ lối tổ chức trước đây, mỗi trường chỉ có một hiệu trưởng coi sóc với sự trợ giúp của hai phụ tá, một đặc trách điều học và một đặc trách trung học. Cả hai phụ tá đều không được hưởng phụ cấp chức vụ nhưng chỉ vì lẽ phải nặng nề như là ông phụ tá trung học với nhiều phần hành chuyên môn đặc biệt của bậc liên hệ.

Trong khi đó, theo đúng quy chế ban Giám đốc trường Trung học phải đủ 5 người gồm Hiệu trưởng, giám học phụ tá giám học thay giám thị và phụ tá Tăng giám thị.

Theo ông phụ tá, sự phân chia các trường hầu hợp thành hai trường riêng biệt chỉ là một cái vỏ nhằm tăng cường ban giám đốc trung học để gia tăng đúng mức hiệu năng hoạt động các trường này trong khi ông Hiệu trưởng cũ vẫn tiếp tục đảm nhận chức vụ Hiệu trưởng trường tiểu học.

Như vậy, đối tượng hưởng lợi trong biện pháp phân chia cũ là nhằm chắc chắn phải là nhằm cho em của chúng ta các học sinh và tiểu học liên hệ.

Những khó khăn trong việc điều hành hỗn hợp

Về những trở ngại trong lẽ tổ điều hành hỗn hợp tăng phụ tá chỉ biết khi trường đã phát triển mạnh ở bậc trung học để phát sinh nhiều vấn đề phức tạp về phương diện quản lý cũng như chuyên môn làm giảm hiệu năng của nhà trường.

Trước hết là vấn đề thanh tra kiểm soát những trường hỗn hợp trong phạm vi Saigon thuộc Sở Tiểu học Đô thành, những trường tại Gia Định thuộc Ty Tiểu học Gia Định Nha Trung Học Bộ Giáo Dục chỉ phân phối giúp sự giúp không trực tiếp kiểm soát. Các thanh tra đó do cũng là khi đều hoạt động tại các trường này.

Ngay cả vấn đề lương bổng cũng gây hai chương trình khác nhau Nha trung Học trả lương giáo sư và Sở Tiểu học Đô thành hoặc Ty

Xem tiếp Đ trang 4

Về Miền Tây Nam phần VN

MIỀN TÂY VỰA LỦA CỦA TOÀN DÂN VIỆT NAM

— Sô thống kê mới nhứt : 4000 xe các loại hoạt hàng ngày từ Saigon về Miền Tây.

— Một lối đi chuyển nhanh chóng : « xe chuyền » cũng còn gọi là « xe nhảy »

PHẠM HOÀNG THÚC

(Tiếp theo và hết)

Đi nhanh quốc lộ 4 nhất là trên các chuyến bắc qua sông, hai bên bờ chiếc hầu bàn làm an đề như trở bình tay.

Nếu chạy đề ý đến chốt, hành khách sẽ bắt gặp các chủ bé mười lăm, mười sau tuổi bắt mối hành khách cho các hãng xe. Nhiều tay lợn hoa đã chiếm việc bán giấy xe cho các xe đó. Mỗi lần bán giấy cho 1 chuyến xe các thanh niên cũng đưa ra được trên 1.000đ.

Nhiều thiếu niên kể lại mỗi ngày bắt được hai mối là đư sống một ngày.

sự nhiên, «nên làm được nhưng việc như vậy ngày không phải để giải đáp. Điều kiện tối thiểu cũng phải là 4 hay 5 xe cùng trung bình mỗi ngày có đến 4.000 xe Các chức đó đã phải quanh quất ngày, ra vẻ chạy suốt đêm nếu hai bên bến kết xe qua nhiều.

Những xe đó, xe hàng nối đuôi nhau chạy liên tục trên quốc lộ. Trên trục đường nhìn xuống không khác nào một đến kiến đang di

Xem tiếp D trang 4

NGUYỄN VỌNG NHÂN-DÂN

• NHẮN TIN

Kính gởi : Quý vị gởi thơ, « Mục NVND. »
Sau khi rọ xổ báo nầy Đ.N.N tư đình bản. Chúng tôi rất tiếc không thể đăng giáp được những đơn và thơ thỉnh nguyện của Quý vị hiện còn rất nhiều tại Tòa soạn. Chúng tôi thành thật cáo lỗi cùng Quý vị và tốc mong sẽ có dịp trở lại phục vụ Quý vị như mấy năm qua.

TRẦN LANG
Phụ trách mục NVND - ĐNN.

AN GIANG

Phế binh yêu cầu cứu xét hồ sơ phụ cấp các con vì đã nạp 4 năm rồi.

KÍNH GỞI: Đại Tá Giám Đốc Nha Cấp Dưỡng và hưu bổng Bộ Cựu Chiến Binh,

Kính thưa Đại Tá Giám Đốc,

Tôi phế binh ĐOÀN QUANG MÁNH, số quân 251968/ĐPQ thuộc Đại Đội HCTV Phong Dinh, cấn cước số 0260950, cấp ngày 18-06-1969 tại AN GIANG, hiện ngụ tại số 8113 Ấp Phụng Thạnh I, Xã Trung Nhứt, Quận THỐT NỐT, tỉnh AN GIANG. Trân-trọng kính trình Đại Tá Giám Đốc việc sau đây.

Nguyên tôi đi chuyển Nha Cựu Chiến Binh cấp cho 1 số Cấp Dưỡng mang số : 689ĐPQ, ngày 24-07-67, nhưng tôi còn một số con chưa được hưởng phụ cấp. Tôi đã nạp đầy đủ xin hưởng phụ cấp, thêm con tôi tại Nha Cựu Chiến Binh ngày 17-01-1969, nhưng hồ sơ mang số 379/ĐPQ. Đến nay tôi chờ mãi chưa thấy số vở, nóng lòng tôi có ra đến Bộ lực, thì số đó nói Nhân viên bảo rằng chưa cứu xét, và nói với tôi cũng về đi độ vài tháng nữa sẽ gởi số về cho ông, nên buộc lòng tôi phải quay về.

Chẳng may đối tuần sau Bộ có gởi bảo đảm số hoàn đã ngày 06-08-1971 bà số 210167/ĐPQ. Dạy bảo tôi hồ sơ thiếu bảo sao Đăng Bộ và Cấp dưỡng của tôi. Sau đó tôi triệt để thi hành và đã gởi bảo đảm đề ngày 09-08-1971 và Bộ .

Xin kể khai các con sau đây :

Tôi có 4 đứa con nhưng mới hưởng phụ cấp 1 đứa lớn tên Đoàn Thị Tuyết Mai, sinh ngày 10-03-1960. Còn 3 đứa con kế tiếp là Đoàn Thị Tuyết Hằnh, sinh ngày 20-06-1966 Đoàn Quốc Khánh, sinh ngày 07-11-1968, Đoàn Hải Yến, sinh ngày 22-12-1970 thì chưa được hưởng phụ cấp do đã có hồ sơ, xin từ năm 1969.

Nhưng đến nay tôi vẫn chưa nhận được số phụ cấp cũng như tin tức về hồ sơ kể trên, thì mới trở ra kỳ sửa thì được bảo rằng chưa cứu xét.

Kính thưa Đại Tá Giám Đốc.

Xin Đại Tá vui lòng cứu xét hồ sơ cấp dưỡng của tôi vì đi hơn 4 năm trời qua.

Tôi trên trọng chính cảm Đại Tá thương tưởng cho kẻ Phế Binh nghèo thường đau ốm không làm gì ra tiền để nuôi vợ và một đứa nhỏ dại.

Trong khi chờ đợi, tôi thành kính và trị ân Đại Tá.

NAY ĐƠN — ĐOÀN QUANG MÁNH
— 8113 Ấp PHỤNG THẠNH I, Xã TRUNG I, Quận THỐT NỐT, Tỉnh AN GIANG

CHÂU ĐỐC

Cha già xin cho con đang tại ngũ được phục vụ gần nguyên quán

Kính gởi : Đại Tướng Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Lực VNCH
Phòng Tổng quản trị TTM KBC.4002

Kính thưa Đại Tướng Tổng Tham Mưu.

Tôi đứng tên dưới đây là NGÔ VĂN HUỆ, sanh năm 1906, căn cước số 051310447 cấp tại Châu Đốc ngày 23-6-1970, hiện cư ngụ tại số 39-6 Ấp Long Hưng 2, xã Long Sơn, Quận Tân Châu (Châu Đốc).

Trân trọng kính thưa Đại Tướng,

Tôi có một con trai duy nhất tên NGÔ BẢO BỒNG sanh năm 1953 hiện là tân binh quân dịch, số quân 731518497 Đại Đội 584, Liên đoàn X. Tiểu Đoàn Trần Quốc Tuấn đang thụ huấn tại Trung Tâm Huấn Luyện Lam Sơn (Nha Trang KBC.4523

Kính thưa Đại Tướng.

Con tôi lớn sanh thiếu thăng, lại không tính trí, hơn nữa vợ chồng tôi già trên 60 tuổi, chúng tôi có trình với chánh quyền địa phương, vì con tôi không được sáng suốt nên không có tính nguyện gia nhập vào quân lực Việt Nam Cộng Hòa để thi hành nghĩa vụ công dân, nhưng vừa qua ngày 1-6-1972 trong cuộc hành quân Cánh sát đã bắt con tôi bắt gặp vào tội bất phục tùng, sau đó lập thủ tục đưa con tôi đi quân dịch, hiện nay thụ huấn tại trung tâm Huấn Luyện Lam Sơn.

Kính thưa Đại Tướng.

Sau khi con tôi bị bắt 10 ngày, vợ tôi đến Lê Thị Thịu vì quá thương nhớ con không ăn uống ốm lâm bệnh nằng từ ngày 13-6-1972 lúc vợ tôi chết con tôi đang thụ huấn tại quân trường không được nhìn mặt mẹ lần cuối cùng.

Với cảnh gia đình tôi ngày đêm chiết, quanh hiu trong nhà thiếu trước hụt sau, tuổi già tôi cũng đã sắt chiều không một ai chăm sóc. Vậy đã đơn xin kính nhờ Đại Tướng Tổng Tham Mưu vững lượng xét sự thương hại lâm sao cho chúng tôi, cho con tôi được phục vụ gần nguyên quán, ơn đức của Đại Tướng tôi xin ghi nhớ ngàn đời.

Trong khi chờ đợi vị chấp thuận, kính kính Đại Tướng Tổng Tham Mưu nhận nơi đây lòng ghi ơn chân thành của tôi.

Kính đơn

NGÔ VĂN HUỆ

Sau 3 năm chiến tranh long trời lở đất (1950—1953)

BÀN MÔN ĐIỂM

trở thành một địa danh

lịch sử của Nam Bắc Hàn là nơi chứng kiến 255 buổi họp Quốc Cộng kéo dài 2 năm 17 ngày để đi đến thỏa hiệp đình chiến

LTS. — Nơi trong 4 các cột báo nầy, ĐNN đã đăng một loạt bài «Nam, Bắc Hàn từ chiến tranh đến thỏa hiệp». Khi đề cập đến Nam Bắc Hàn, tường cần phải biết Bàn môn điểm. một địa danh lịch sử, nơi mà ngày 27-7-1953 hai trưởng phái đoàn đồng minh Liên hiệp quốc và Cộng sản đã ký 18 văn kiện thỏa ước đình chiến Đại Hàn.

Để bổ túc loạt bài trên, chúng tôi trích đăng dưới đây một bài ký sự của Phan Thanh Tâm viết về Bàn môn điểm, đăng trong VTX số 6680 ngày 17-6-69.

Bàn Môn Điểm xâm ngay trên đường phân chia Hàn Quốc cách Hàn Thành 35 dặm và phía Bắc bằng đường sắt phải, là nơi mà người ta có thể thấy cái thảm kịch của một sầu bên hình không có thảo vườn và thấy bộ mặt của cuộc chiến tranh lạnh.

Sau ba năm đánh nhau tới bụi (1950-1953) làm hàng triệu người chết, bị thương hay mất tích, cả hai Liên Hiệp Quốc và Cộng Sản đều đồng ý dùng nơi nầy để bắt họp tìm cách ngưng chiến.

Nay nơi, Bàn môn Điểm đã trở thành một di tích lịch sử. Đến Đại Hàn mà không viếng thăm cái Làng bé nhỏ nầy là một điều thiếu sót. Tại đây, mới thực có cái cảnh «nhìn nhau mà chẳng nói».

«Xanh lá cây mầu cấm kỵ»

Tôi cả không du khách viếng thăm Bàn Môn Điểm đều phải đi thành từng nhóm dưới sự hướng dẫn của một sĩ quan Mỹ và không được rời ra riêng rẽ. Vì cả những cử chỉ hay lời nói bậy tỏ với nhóng người lính Bắc Hàn đều bị cấm chỉ.

Khi xe buýt chở phái đoàn bắc chỉ VN vừa vào vùng an ninh chung (Joint security area), nằm trong làng Bàn Môn Điểm là nơi có những dãy nhà trắng chung kiến 255 buổi họp kéo dài suốt hai năm 17 ngày, tôi thấy lính Bắc Hàn nhìn nhau chỉ chỉ xe buýt.

Dây chính là nơi diễn đình xem hai thứ mầu xanh ; xanh lá cây và xanh lục, gồm cả bậy. Viên sĩ quan Mỹ hướng dẫn du khách luôn luôn nhắc nhở là không được vào ba cái nhà «màu xanh lá cây. Những nhà nầy do Cộng Sản làm. Nếu ai lỡ bước vào, Bắc Hàn sẽ nói là phe Đồng Minh xâm phạm thỏa ước hay có thể bắt giữ người đã lại luôn trong đó và công bố rằng người đó đã «chọn ty do đến chốn».

Gần nơi dãy nhà làm nơi họp họp có vài cái chiếc giữa của Bắc Hàn. Các anh lính tại dãy luôn luôn cầm ống đàm quan sát từng người trong phái đoàn.

Trong lúc mọi người trong phái đoàn đang loay hoay chụp ảnh làm kỷ niệm, hay đứng chín dãy nhà lính vật nầy thì một toán năm lính Bắc Hàn xếp hàng mặt trừ trên mặt đất cao đã xuống đứng bên cạnh tự lúc nào.

Trong họp thật lạnh lùng. Hai bên nhìn nhau không khi đổi nhiều yên lặng. Tuy có lời đặt trước là không được chụp hình lính Bắc Hàn khi đứng gần một vài ký giả Việt Nam vẫn đưa máy ảnh lên ngắm rồi chụp. Tôi thấy một anh lính Bắc Hàn rút trong túi ra một máy ảnh nhỏ rồi chụp trong toàn người. Anh ta không bỏ sót một ai cả. Xung năm anh lính Bắc Hàn quay gót trở lên đồi.

Người lo lắng nhất lúc bấy giờ là viên sĩ quan hướng dẫn và mấy anh lính M.P trong ủy ban giám sát đình chiến. Các ông nay cũng đứng thành một hàng tự lúc nào. Họ sợ lọn xộn xảy ra.

Gian nhà lịch sử

Viên sĩ quan Mỹ sau đó đưa phái đoàn vào một gian nhà mà cách dãy 10 mét, vào hồi 10 giờ sáng ngày 27-7 năm 1953, các vị trưởng phái đoàn Cộng Sản và đồng minh Liên Hiệp Quốc đã đánh 10 phút để ký 18 văn kiện của thỏa ước đình chiến Đại Hàn.

Tại đây, tuy đã cùng nhau ngồi nói chuyện hội họp hàn luận trong thời gian 2 năm 17 ngày sau khi ký họ đã đồng ý với nhau là không nổ súng mà không hề có một lời nói hay một cái bắt tay nào.

Trong gian nhà hàn ghế vẫn còn để y nguyên. Một cái bàn dài với hai dãy ghế chia hai gian phòng. Trên bàn vẫn còn hai lá cờ, cờ Liên Hiệp Quốc và Bắc Hàn. Viên sĩ quan Mỹ cầm hai lá cờ đã gấp nhau. Người ta thấy rằn cờ Bắc Hàn cao hơn cờ của Liên Hiệp Quốc đến hơn ba phân.

Sau đó, viên sĩ quan Mỹ hướng dẫn phái đoàn đến một gò đất cao

Tiếp theo Ư trang 3

binh, thì đây không phải là một mệnh lệnh mà quêng cuộng tin hay độc đoán. Hòa bình không phải định mệnh hay đương nhiên có, nó cũng khó gì phải là thành quả của ngẫu nhiên hoặc của sự may.

Hòa bình từ trời xuống Thiên Chúa ban cho «ta trao cho quyền tự do của chúng ta. Điều này rất sắc thực trong quá khứ tự hào sẽ càng sáng rõ đích thực hơn. Hòa bình hiện nay, tùy thuộc ở con người.

Con người hiện đang ở trong một tình trạng rất mới mẻ đối với thế giới như khoa học, kỹ thuật, văn hóa và sự tiến bộ của các khoa xã hội học và tâm lý học, con người đặt quyền thống trị trên vũ trụ. Con người hiểu biết và có khả năng năng nhiều thêm.

Ông đó, không thể đã cập đến việc có thể có hòa bình như người ta đã nói đến trong quá khứ ngày cả nói ngày hòa bình thế giới. Mọi vấn đề biến đổi. Tôi đã phải có một hòa bình mới cho một thế giới mới không thể thấp đến trong lại bằng kiếu nó của quá khứ. Những gì không thể thành tựu hôm qua rất có thể đạt được hôm nay.

Hoàn cảnh hiện tại

Trong thế giới chính hiện tại, chiến tranh ngày càng lỗi thời. Chiến tranh gây cảnh rùng rợn, bình trường, tranh đành ngông cuồng thì đưa vô trang, ngày càng vô ý khiến cho chiến tranh không còn có thể tự hiện mình được. Hiện nay, những sản phẩm của chiến tranh làm cho người ta chán ghét nó và càng kích thích thiên hạ muốn có hòa bình.

Chiến tranh đối chung ta phải hoạt động cho hòa bình. Và đó là một điều «ta thể có» hòa bình mới mà đang đến chờ thế hệ của chúng ta. «Định đoạt số mệnh của các dân tộc là ý trí chứ không phải bạo lực» (Phạm Ái VN, Thông điệp Người thế giới hòa bình 1-1-1969).

Chúng ta có bổn phận đối với nhà hòa bình, một hòa bình mới mẻ. Thay vì mô phỏng và lập lại cách cầu nệ những mẫu hòa bình của quá khứ, chúng ta phải phát minh, biến đổi và sáng tạo, điều thích cơ mới với những phương tiện mới. Quan niệm hòa bình đang phát triển trong lương tâm thế con người thời nay, tuy nó không luôn luôn tiến bộ trên thực tiễn «Phạm lo VI. bài giảng Ngày của Hòa bình 4-10-66.)

Dựa trên sức mạnh vô vàng, cộng đồng quốc tế và quốc gia ngày nay, phải đổi mới các cơ cấu và sáng tạo thêm những tổ chức sáng chưa có trên lãnh vực Nhân Quyền.

Phân vì của thế hệ này đã vượt mà nhất là con phải khích lệ và tổ chức sự tham gia thời lối đân chủ, hiệu hiệu của mọi công dân, trẻ cũng như trưởng thành, vào cuộc sống công cộng, chia sẻ trọng trách. Hàng ngày hộ phải được thấy rằng con số tham gia càng đông, khả năng cảng tổng và liên tục khi họ phục vụ cũng tích đem lại thành công, từ là hòa bình cho ai hết.

Trường sơn nhân tại bốn «tiếu hoàn» cùng là nơi «cột trụ» mà Đức Giáo XXIII đã đặt cho công việc của Ủy ban và Chấp lý, Công ty, Tính thương và Tự do mà yêu tố khi nó thể tách rời ra khỏi hòa bình là tan, như thấy trong Thông điệp Pacem in terris (Hòa bình trên thế giới).

Tiếp theo D trang 3

chuyện trên một con đường.

Không có gì đáng kể đến nữa quốc lộ 4, thiếu hẳn sẽ không có dịp chứng kiến cảnh thanh bình và phi nhiêu của quê hương miền Nam.

Có đi thiên ba mới có dịp thưởng thức những cái bất ngờ. Cái ngờ đó là có qua đúng sẽ đi chuyến trên quốc lộ 4.

Quốc lộ 4 từ trước đến nay vẫn là quốc lộ có nhiều xe cộ đi chuyển nhất so với tất cả các quốc lộ khác trên toàn quốc.

Quốc lộ 4 không thích hợp cho việc thiết lập đường xe lửa nên, việc canh tác quốc lộ bắt buộc phải được đặt ra. An ninh trên quốc lộ 4 được an toàn chính là việc giúp cho các tỉnh miền Tây phát huy được mức sản xuất tối đa của mình.

Với mỗi diện tích rộng 37.600 cây số vuông và với dân số 6.767.260 người quân thu IV hiện nay có khoảng 3020 cây số đường bộ 870 cây số đường Thủy và có khoảng gần 1000 cây cầu lớn nhỏ trên các sông ngòi chằng chịt.

An ninh trên quốc lộ 4 vẫn được bảo đảm, có đi trên quốc lộ mới người mới được dịp nhìn ân mắt sự trù phú của miền Nam, mới miền nhớ xe mình sống cho đã tiền 30 triệu dân Việt Nam.

Văn Phòng Luật sư PHAN THANH HY Luật sư Tòa Thượng Thẩm Sài-gòn 25, Đoàn thị Điểm SAIGON

BỐ CÁO
ĐƠN XIN LY HÔN

Tòa án Sơ Thẩm Saigon, thụ lý đơn của Bà MAI NGỌC LÝ xin ly hôn lối ly người chồng là NGUYỄN ĐỨC VINH (sự vụ 907-LH171) đã lên án tiếp thẩm ngày 20-7-1972 truyền cho đòi Ông NGUYỄN ĐỨC VINH «ăng mặt» bằng thư tín trong phiên xử ngày 19.10 1972.

Nay bố cáo

Luật sư P..AN THANH HY

NỮ G.S PHÁP DẠY :

Pháp văn Littér — Philo : 42 Nguyễn Huệ phòng 33 Sg

Mỗi ngày đọc Quốc Nhà Nam

V.T.T.H

T.V. hư xin gọi điện thoại số 94.402 hoặc tên TÂN-TIÊN 308 Ng thiện Thuật Saigon, quý vị sẽ được vừa ý ngay

Trị Bịnh lỗ Mũi

Trị : Nhức đầu, sổ mũi có máu ra mủ, nghẹt thở, cảnh tai — Ông BỐ NAM 146 Võ Tánh Saigon— Có cả quê Lục Nhâm, Sử Tử Vi.

BỨC TÂM THƯ

của NAM-ĐÌNH

gởi bạn bốn phương

LỜI TOÀ SOẠN.— Bài nầy đã đăng rồi trong ĐNN số 1101 ngày 11-8-1972. Nhưng vì đoạn dưới đặt lên trên, đoạn trên sắp xuống dưới, nay xin đăng lại cho đúng cốt bản cần đã viết, chúng tôi xin chân thành chịu lỗi cùng bạn đọc.— ĐNN.

Viết bức là đã chấp nhận mọi thử thách. Làm bức đấu tranh là phải chịu lắm nỗi cam go. Khi đã dấn thân thì đừng nói hiềm nguy.

Nhân lại quãng đường dài, tôi thường lắc bao nhiêu biến cố : hai lần cách mạng, từ chế độ thuộc địa tới độ nhị cộng hòa, điều kiện tranh cấu có khác nhưng ý chí vẫn là một.

Với trí kỷ bốn phương, mình đã hiểu nhau qua lời nói, việc làm và tư tưởng nên ngày bạn thêm đông đánh giá được sự hy sinh của mình. Đọc lập thì chính, độc lập tinh thần, bất khuất trước cai vũ... cái cả những tố đề kết thành một quá trình của những người cùng chung một lý tưởng, một lòng tin. Triết gia Edgar Quinet đã nói : «tâm hồn con người cũng như dũng khí với tuổi sống» (les âmes s'émoussent en vivant). Tây phương cũng còn có câu : Người ta là tập việc và sự đau khổ là ông thầy dạy việc" (l'homme est un apprenti et la douleur son maitre.)

Sống con người với thiên nhiên có sự liên hệ khó nói. Miền Nam, sông Cửu Long với các nhánh tiền giang hậu giang, sông Đồng Nai với các rạch nghỉ lâm thành một màng nhện, con người địa phương cảm thấy giữa đông nước, mình có một mối liên hệ như ruột thịt ; miền Trung với dãy Trường sơn, ở đây người dân là nạn nhân của gió bão, của sóng biển ; người ở nối lại bị nối cao rừng rậm chế ngự ; nhưng «đó ai quét sạch lá rụng, ta khuyên gió, gió đừng rung cây.» (ca dao).

Suốt đời tranh đấu, đem tim óc ra phụng sự cho Chân lý vì chỉ có Chân Lý mới giải phóng được con người. Nay dứng trước hiện tình khẩn trương của đất nước, « tâm tư » tôi đao động mạnh trong nhiều đêm...

Đêm khuya phòng lạnh ánh trăng xuyên
Muốn ngủ cho quên những nỗi niềm.
Gió lay cành lá cùng thêm chạnh.
Vận nước... tình nhà lưỡng đảo điên.

Những nỗi âu sầu thần thức ấy, bịnh cũ tôi lại tái phát.

Qua thời gian chữa trị, tôi sẽ ci đến nơi nào thanh vắng, dưới tàn cây cổ thụ hay nấu đồi để nghe gió rít từng con vi vu tiếp xa xa vọng lại, để cho lòng thanh thản hầu hoàn thành tập HỒI KỲ 1925-1972 đang viết dở dang. (trong đề tháng hồi Kỳ và Hiệp Định Genève cũng phải 300 bài mới đủ).

Cá nhân của một kẻ giả không thể tách rời với xã hội thì Hồi kỷ cũng phải vì biến cố lịch sử mà theo sát như hình với bóng. Tách rời con người với thời thế, tách rời văn học với lịch sử thời không còn làm văn hóa được nữa.

Sáng tác những khúc ai oán, Nguyễn gia Thiều mượn nhân vật chánh trong *Cung Oán Ngâm Khúc* nói lên tâm tư mình : một đàng được chúa yêu tài mà trọng dụng, phần vì đã vẽ một thứ tương : một cảng được vua đâm mê nhan sắc mà chia tình chăn gối. Với Cung Oán *Ngâm Khúc*, nếu thấy đó là mỹ, cau chuyện cung nữ tình duyên lỡ làng, lánh lẽo trong cung cấm, cũng chưa đó. Hãy nghĩ trong hoàn cảnh nào, Nguyễn gia Thiều viết những trang Cung Oán : thời đó, đất nước chia ba (tam quốc tương tử bất hạ) chúa Trịnh hoành hành ở đất Bắc, chúa Nguyễn hùng cứ miền Nam, rồi có Tây sơn khởi nghĩa. Như thời đó như vậy, mới thấy *Cung Oán Ngâm Khúc* phản ánh một triều đại, một lý tương.

Viết xong Hồi Kỷ 1925-1972, tôi sẽ xuất bản. Mong rằng ngày đó không xa và được các bạn tri kỷ nhiệt thành đón nhận.

Còn nay trước giờ đi nghỉ ngơi tôi xin gởi lại bạn đọc những kỷ niệm gần nhất mười tuổi nghề, để đọc lại *Contrat social* của Rousseau đặng học thêm những gì Emile đã dạy đời và lượng tâm và đọc lại *Cung Oán* để nghe tiếng than van của một cung tần vì đánh đau khổ cho với bởi lòng khổ đau của mình, tối lính gỡ xử sự quy hướng cho thân hữu bốn phương và tất cả những ai có trách nhiệm lỗi chào «tin tưởng» ngày mai..

NAM ĐÌNH

LỜI THÊM. — Nếu cần đã năng lực tôi cũng viết cho rất OAN TRÁI. Nguyễn gia Thiều khi lui tới nơi phủ trong thấy các bà Vương phi như Ngọc Khoan. Trần thị Lộc... bị Chúa vật oán mà xử cung ái, người sinh cảm thương thân thế kẻ đến phận mình cũng bị thất vũng tương tự — khác Nguyễn Du ghi lại tự đoạn và hội thoại Lê Mợ, nhà nọn mất dân, nạn người bắc lot người sanh ra bắt cóng thăm nhũng — khác Nguyễn Đình Chiểu coi nỗi lòng gieu nước dưới thời quốc nhà gia vong. Đặt ra nhân một chánh trong truyền đề tiêu trung, hiếu tiết, nghĩa — Nguyễn gia Thiều lại tạo nên những khúc ngâm ai oán để người đọc quên tâm sự nhân sinh quan của mình, đã kỷ thức oán tác phẩm.

Với OAN TRÁI, văn ý lâm của thời đại, mết hợt cái trang đại dương, tôi mong sẽ được. tri kỷ bốn phương tiếp nhận như kỷ niệm của một đời lâm lao nhiều gian khổ tử thanh mà tôi học đâu.

Ngày bấy giờ — đã biết chăng con ở xuất bản — tôi thà thiết xin hạn đọc ghi tên và địa chỉ mua hiệp đoàn sau của HỒI KỲ và HIỆP ĐỊNH GENEVE 54 (bất đầu sau khi BUỔC NHÀ NAM tự đình bản) và đoạn kết của OAN TRÁI.

HIỆP ĐỊNH GENÈVE 54 cần độ 150 bài nữa. Còn OAN TRÁI cũng lối 100 ».

Riêng cô HỒI KỲ 1925-1972 — mết chắt kỷ niệm ông sẽ của người tân tụy cái nghề — tôi sẽ thông báo cho thân hữu gần xa khi kiểm được song và đưa nhà in.

Trí cần biết nói gì nào hơn là lập lại cái trang Hồi Kỷ Chiến Tranh của tướng De Gaulle : «Tuổi đã già, chịu đựng quá nhiều thử thách, tách rời khỏi các mưu toan, đang cần thấy hơi lạnh triền thu thái tới, nhưng cố không ngăng trở, trong bóng tối, lắng lên tin sống của hy vọng» (Vieil homme, retru d'épreuves, détaché des entreprises, sentant venir le froid triste, mais jamais les de guetter dans l'ombre la lueur de l'espérance — General De Gaulle — Mémoires de Guerre).

BỆNH TRĨ
NAY CÓ THỂ TRỊ
GIỮA CÔNG CHỦNG
Varemoid
(VIÊN BỌC ĐƯỜNG)
MUỐN TRỊ MAU CHỐNG HIỆU NGHIỆM VÀ BỀN BỈ SỰ KHÓ CHỊU CỦA BỆNH TRĨ
Hãy uống :
Varemoid — là viên bọc đường nên uống dễ dàng bất cứ nơi nào (TIỆC, KHÁCH SẠN...)
Varemoid — giúp sau mỗi bữa cơm với một chút nước lạnh hay nước trà
Varemoid — hiệu-nghiệm nhờ chất FACTEUR P-ZYMA (THUY-SĨ) nên TRĨ giảm bớt ... nội vài ngày đầu đã thấy đỡ chịu.
Varemoid — Vô độc hại, dùng ... Nam, Phụ, Lão, Ấu, cả lúc thai nghén.
Varemoid — đã được Nhà ... Thuy-Sĩ ZYMA thí-nghiệm hiệu nghiệm
CƠ BẢN KHẮP CÁC NHÀ THUỐC TÂY .

HỌC GÌ ? **Điện-Toán Căn-Bản**
(Trực-Tiếp và Hàm-Thụ) —
Xuyên-Phiếu IBM
(phòng mở đầu tại SAIGON để thực tập)
Bắt đầu nhận ghi tên tại
PACIFIC COMPUTER CORP 66 Nguyễn Huệ Saigon — ĐT : 90289

Trường VĂN LANG Trần qui Khoách TÂN ĐỊNH
4-9 : CÁC LỚP 12 A.B.C
Khai giảng và DỰ 8/12 A.B.C
Trị : THẦN SUỶ BẦU LÚNG, ... cơ thể uể oải, kém sắt, mất ngủ, ... ốm, tìm yếu hội hợp BỔ KHÍ HUYẾT, an thần, giúp ÔNG G... BÀ LÃO, NAM NỮ THANH NIÊN dồi dào sinh lực, ăn ngon ngủ khỏe — Vạn-Hồi Xuân Nhựa Sâm Bổ Bổ Não
Hiệu CON COP.
56-25, Phan Đình Trích — SAIGON
Đông Dược Sĩ HÀ TRỌNG
K.N. B.Y.T số 1008 ngày 3-9-64 — Cá bán thấp sol.

Dọ Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

TINH HOA NỘI VIỆT

ANH HÙNG LIỆT SĨ DƯỚI CỜ KHÁNG PHÁP

của NGUYỄN BÁ THẾ

XXIII

Hoàng Diệu

nổi gót Nguyễn Tri Phương, tử tiết khi thất thủ thành Hà Nội lần thứ hai

Đến khi thành bại, thất bản, tờ biểu của ông để lại đăng lên vua Tự Đức, được hầu hết ý phu tên thưởng, biểu dương tâm lòng trung nghĩa của ông. Từ trước đến nay đã có rất nhiều bản dịch : của Hoàng Xuân Hãn, của Tuần báo «Cái tạo», của Khuê Trai v.v... Chúng tôi xin chọn bản dịch của ông Trần Công Chính để cùng đồng lãm :

1. Thần : Sức học nông xoàng ; Trao dùng quá lớn.

2. Riêng mình một phương gánh nặng ; Đương khi ba cõi chưa yên.

3. Một kẻ học trò, việc cỏi ngoài vốn chưa từng học ; Mười phần giao ước, lòng giặc giã dâu lại dám tin.

4. Thần từ vâng mạng ; Nay đã ba năm.

5. Chính đốn giáp binh ; Sửa sang thành lũy.

6. Không những là vững bền bờ cõi ; Mà chính để quân chặn cọp beo.

7. Không ngờ : Tôi chim dương đang dịt ; Đạ thú bỗng giông cuồng.

8. Ngày thăng hai năm nay, bỗng thấy người Pháp : Thuyền quân chen đậu ; Đồn lũy gần tăng.

9. Thần lập tức : Tư cùng lân hạt (những tỉnh thự chung quanh). Tâu với triều đình, Xin cấp viện binh, để mau kịp việc.

10. Thế mà : Mối lãi xô chiếu thư hạ xuống, Bắt lũ thần là đóng yên quân mà kìm hãm lương thực ; Buộc tội thần là trong khi chống giữ để lỡ cơ nghi.

11. Cái đọc lời ban : Nghiêm hơn dao búa.

12. Thần : Chống chế riêng quyền, đâu dám theo lối đại phu lén ra ngoài cõi ; Cô trung tự giữ, duy chỉ biết điều cả nhân hết đạo thờ vua.

13. Riêng cùng hai ty (Phiên ty và Niết ty : Tòa hành chính và Tòa án) luôn luôn bàn soạn : Hoặc người bảo mở cửa, để cho quân giặc tự ý xuất nhập ; Hoặc kẻ bàn triệt binh, để cho quân giặc hết sự hiểm nghi.

14. Những việc như thế, thần tuy nết thật tan xương, cũng không thể nổ !

15. Đương khi bên ta xếp đặt chưa quyết ; Thì bỗng quân giặc bài bố lỗi mình.

16. Ngày 7 tháng 3, Trước hạ chiến thư ; Hôm sau đánh gấp.

17. Quân giặc như kiến bám : Tiếng súng tựa sấm rền.

18. Ngoài phố thiêu trán ; Trong thành tán loạn.

19. Thần chỉn gượng binh cố đánh, đi trước quân binh.

20. Bắn chết quân giặc hơn trăm ; Giữ riết thành trơ nửa buổi.

21. Giặc khoẻ ta yếu ; Viện tuyệt thế cùng.

22. Quan võ thì khiếp giặc mà bỏ đi ; Quan văn thì theo giặc mà tan rã.

23. Thần : Tấc lòng đau như chém ruột ; Một tay hết lối chữ che.

24. Làm tướng vụng mưu, tự ngán sống mà không ích ; Mất thành khôn cứu, đù biết chết cũng tội thừa.

25. Lên mình để trọn việc sau, đã không giữ kiến thức của Tào Mạt ; Cắt đầu để đền lỗi trước, đành quyết theo công chuyện của Trương Tuần.

26. Là trung nghĩa hà đâu dám nói ; Vì sự thế phải đến thế thôi.

27. Nước tồ xoay làm đất giặc, sống thẹn cùng đồ nhân sĩ ở Bắc kỳ ; Lòng trung thề với thành Long, chết xin theo Nguyễn Tri Phương nơi tuyền hạ.

28. Hai hàng máu lệ : Muôn dặm của vua

29. Cối xin nhật nguyệt sáng soi, Tỏ rõ lòng thần là hết.»

(Bản dịch của Trần Công Chính, nguyệt san «Văn hóa» số 64, tháng 9 năm 1961. tr. 41-42).

Đoạn kết của bài biểu thật vô cùng tráng liệt, bi hùng, gây xúc động bởi hồi tâm năo mọi người. Nhất là đọc đoạn nguyên văn, chúng ta cùng cảm thấy tài văn chương và lòng trung nghĩa của Hoàng Diệu nổi bật :

«Tưởng lược phi trường, tự thần sinh nhi vô bồ ! Thành chi mạc cứu, tổng nhiên tử hữu dư cô !

«(...) Hà trung nghĩa chi cảm ngôn ? Duy sự thế chi tất chi.

«Trung thồ luân vi nhung địa, đa thân thờ thành đồ nhân sĩ ư sinh tiền ; Cô trung thệ đử Long thành, nguyện tùng tiên thần Nguyễn Tri Phương ư qủa hạ !

«Song hàng huyết lệ ; Vạn lý quân môn.

«Nguyện nhật nguyệt chi minh, Biểu thần tâm nhi đĩ...»

Trên kia, chúng ta đã thấy tài dịch của ông Trần Công Chính, về đoạn kết trong bài biểu của Hoàng Diệu nầy. Chúng ta hãy thử nghe thêm tài dịch của Hoàng Xuân Hãn cho lòng chúng ta thêm cảm thấm thía vì nhiều chuông ngân dồn dập, chiều hồn người trung nghĩa, chia sớt nỗi đau thương :

«Tưởng lược không tài, tự nghĩ sống là vô ích ; Thành mất chẳng cứu, vì bằng chết cũng chưa đền ! (...)

«Dám đâu trung nghĩa gọi là ; Chỉ vì sự thế bắt buộc.

«Đất trung thổ trở nên địch địa, sống thẹn cùng phường nhân sĩ Bắc hà ; Lòng cô trung thề với Long thành, chết mong theo Nguyễn Tri Phương dưới đất.

«Mấy hàng huyết lệ ; Muôn dặm quân môn.

«Nguyện ánh sáng nhật nguyệt sẽ tỏ tấm lòng son của tôi mà thôi.» («Hà thành thất thủ» tr. 58).

Thế là trong vòng 10 năm (Qui đạu 1873 — Nhâm ngọ 1882) hai lần thất thủ thành Hà nội lần II, bức tử Hoàng Diệu, chúng ta hãy xem bản phúc trình của Henri Rivière gởi về Thủy sư Đô đốc Jauréguiberry Bộ trưởng Hải quân và Thuộc địa. Bản phúc trình đề ngày 27-4-1882, thuật rõ các việc sắp đặt và lốc tấn công. Bản phúc trình đề ngày 30-4-1882, thuật rõ mọi việc diễn tiến sau khi đã... thu đọn chiến trường. Đây, những «chiến lợi phẩm» mà H. Rivière đã thu hoạch được :

Kính gởi Bộ trưởng,

«Tiếp theo bản phúc trình ngày 27-4, tôi hân hạnh đệ trình ngài rõ thêm :

«Sáng ngày 26-4, chúng tôi được tin Tổng đốc Hoàng Diệu cầm thất cổ tuẫn tiết.

(CÒN TIẾP)

★

THẾ THIỀN KHẢO LUẬN

NGUYỄN TỬ QUANG

HÀNH ĐẠO

LXIV. — CHỐNG KẺ CẬY QUYỀN, « GIÓ LỐC ĐEN » BÌNH VỰC BẠN, GÂY ÂN MẠNG « GIÓ LỐC NHỎ » LÀM ĐẠI NẠN ! — GIẢI CỨU BẠN, LƯƠNG SƠN BẠC XUẤT QUÂN ĐÁNH CAO ĐƯỜNG CHÂU.

(Tiếp Theo)

Hạng người như viên Đề đầu Lái Hoành, đến như Đại quan nhân Sài Tiến mà còn bị bọn dựa hơi «các cọp» hà hiếp, áp chế, cũng nọc mà đánh, giam vào ngục tù... thì thử hỏi số phận người dân lác bấy giờ ra thế nào trước bàn tay sát máu của chúng ? Cho nên trước cảnh đó, nhà phế bình Kim Thánh Thán đã phẫn khích họ bút than một câu thiều nào :

«Y cậy uy thế lẫn hau, mài giũa xuất nanh cưu lòng hùm sói, đầy dẫy khắp thiên hạ những phường ô lợi tham quan, dân chúng còn đâu dất sống ?»

Than ôi than như vậy, và than thật đúng.

Tuy nhiên ở lẽ sống, dân chúng cũng lo người tất phải tìm đất để sống ; chỗ họ đều thể chịu bó tay. Cũng như trước kia, Lâm Xung, Võ Tòng... gần hơn là Lối Hoành phải tìm đất sống ; còn nay, đến Sài Tiến, tìm đất sống ở đâu hay phải rủ xuống trong tù ngục ?

xXx

Sau khi từ giã Sài Tiến, Lý Quỳ sách búa ra đi, lòng uẩn bức rức, lo lắng cho Sài Tiến, nhưng vẫn phải ngày đêm đi gặp về Lương bạc.

Đến nơi, Lý Quỳ vào thẳng nhà tụ nghĩa, ra mắt Triều Cái, Tống Giang và các đầu lãnh. Thấy vẻ thinh lình, mọi người có vẻ ngạc nhiên, chưa kịp hỏi gì và Lý Quỳ cũng chưa kịp thưa trình thì, thì Châu Đồng rút dao, xắc tới chém. Lý Quỳ liền đưa búa chống cự. Cả hai, người búa, người dao chém chặt cùng bừng tại nhà tụ nghĩa.

Châu Đồng vốn người nghĩa khí nhưng giận quá mất khôn, đánh chém tâm bậy cho hả giận !

Triều Cái và đng Giang cùng các đầu lãnh hết hoảng vội đỡ lợt can ngăn. Bấy giờ, Châu Đồng và Lý Quỳ mới dừng tay, nhưng cả hai vẫn gườm nhau.

Thấy Lý Quỳ vẻ thình lình có vẻ mặt buồn lo, mọi người đã giựt mình, bảng có việc đánh nhau, mọi người càng lo lắng. Tống Giang bảo Châu Đồng :

— Xin nhân huynh hãy bỏ qua chuyện cũ. Nay đã họp nhau mặt chỗ, lẽ nên chung sức lo tròn nghĩa cả, còn ghi lòng hờn oán làm gì :

Đoạn quay sang bảo Lý Quỳ lay Châu Đồng, ta tội. Lý Quỳ dừng mày :

— Không đời nào. Tôi từ theo huynh trưởng trung thành mặt dạ, công lao cả kể, nào phải như lão đài rầu không ưa tác công lao kia đâu.

(CÒN TIẾP)

«THẾ THIỀN HÀNH ĐẠO» chưa đến hồi kết cuộc. «LƯƠNG SƠN BẠC» hưa đến lúc dựng cờ «Thế thiên hành đạo», vì chưa góp mặt đầy đủ 108 vị anh hùng.

Kẻ cũng nông.

Nhưng vì hoàn cảnh thiên khảo luận «Thế thiên hành đạo» đành phải tạm chấm dứt theo số phận của tờ báo.

«VỊNH MÙA ĐÔNG», cụ Nguyễn Công Trứ có những câu :

«Mấy vì xanh hoa nhơn mơ,
Gió lọt rèm thưa lạnh tơ đồng,
Của mực hơi may ngòi bút ít,
Phím loan sương nhuốm sợi tơ chung»

«Bút rít, tơ chùng», hẳn nhà thơ dại danh kia đâuđó tha thiết với bút, với đàn cũng đành phải xếp cầm, gát bút... Cũng bài thơ trên, cụ Nguyễn lại thách thức đời bằng 2 câu kết :

«Bốn mùa vì những xuân đi cả,
Góc nói ai hay sức lão tùng»

Người xưa thì như vậy. Nhưng kẻ viết ngày nay lại khó nói, không phải là «lão tùng» thì làm sao chịu dựng nổi với sương gió quá phũ phàng ! Vậy, thiên khảo luận trường giang nầy cũng cảnh phải dứt đoạn.

Kẻ cũng đáng tiếc !

Tuy nhiên không phải điều buồn. Vì bạn đọc có thể tiếp tục tìm đọc truyện «THỦY HỬ DIỄN NGHĨA», đến thì 108 vị anh hùng họp mặt, tự nghĩa dưới cờ «Thế thiên hành đạo» tại Lương sơn bạc là hết, là xong. Chỉ có điều đáng chú ý là cùng làm «ngụy thư» ghép thêm 71 hồi sau của chuyện. Và chỉ có điều là vẫng người thuật truyện để hầu chuyện với bạn qua những ý kiến thô thiển lạm bình.

Người viết cũng bạn đọc cũng có phen hội... ngộ để nối lại khúc tơ đồng, vì :

«Còn non, còn nước, còn dài,
Còn năm hạn cả, còn ngày thế xưa.»

Ngày 3-09-1972

NGUYỄN TỬ QUANG

Những nhà ngoại giao phương Đông

NGOẠI GIAO LÀ MỘT NGHỆ THUẬT

TINH VI, ĐÒI HỎI NHIỀU RÈN LUYỆN

Ba tác lưỡi có thể đổi cuộc chiến ra cuộc hòa

ÁI LAN lược thuật

(TIẾP THEO)

Lấy hiểu đức của đại vương, sẽ đông đúc của nhân dân, xe ngựa đem dùng, binh pháp đem dạy thì có thể gồm chư hầu, nuốt thiên hạ, xưng Đế mà trị dân. Xin đại vương lưu ý một chút, thần người giúp công:

Vua Tần nói :

« — Quả nhân nghe nói rằng lông cánh không dầy đủ thì không thể nào bay cao, pháp lịnh không lập thành thì không lấy gì mà chu phục được, đạo đức không thể khiến dân, chính giáo không thuận, không thể làm phiền đại thần. Nay tiên sinh không quản ngàn dặm xa xôi tới cầy dạy bảo, xin khắt đến ngày khác. »

Thấy vua Tần không thuận dùng mình Tô Tần càng viện lịch sử cổ kim ra thuyết một hồi lâu nữa, lý luận rất sắc bén, từ ý rất hăng, song Tần vương trước sau vẫn không nghe.

Thuyết chẳng ăn thua, Tô Tần liền viết thành văn thư dâng lên Tần vương. Dâng thư luôn mười lần, Tần vương vẫn không thay đổi ý kiến, mà áo ngự hầu long hắc điều của Tô Tần đã rách hết.

Trăm cân vàng đem theo Tô Tần cũng tiêu hết, thành cảnh tứng thiếu vô cùng. Tô Tần thất vọng quay về quê nhà, chán nỗi đếp cả buồn bã dầy, lưng đeo túi sách, hình dung tiều tụy gần cộm mát lòm sáu, dáng điệu có vẻ hổ thẹn. Về tới nhà, vợ đang dệt vải, trông thấy cứ lạnh lùng thờ ơ, vẫn ngồi dệt, không chào hỏi, chị dâu của Tô Tần không thèm nấu cơm lo ăn, cha mẹ Tô Tần chẳng nói tới, Tô Tần buồn rầu thở dài nói :

—Vợ không xem ta là chồng, chị dâu không coi ta là em, cha mẹ không xem ta là con đều là lỗi của Tần nầy ?

Thế rồi đêm đêm Tô Tần giở sách ra đọc hay là lật đến mấy chục bộ sách. Tìm được mưu âm phù của Thái công, Tô Tần cầm đầu đọc, rút ngăn lại thành sách riêng để dùng.

Đọc sách khuya, buồn ngủ mắt cứ sụp xuống, Tô Tần liền lấy dùi sắt tự đâm vào vế mình máu chảy đầm đề xuống đến bàn chân. Tô Tần, nói thầm :

— « Có lẽ đâu thuyết các bậc vua chúa mà lại không làm ra được vàng ngọc gấm vóc, tranh được ngôi khanh tướng ? Một năm sau, thì sách đã soạn xong, lẽ đã thành thực Tô Tần nói :

— Bây giờ thật đã có thể tuyết được vua chúa vậy.

Rồi Tô Tần qua nước Triệu nghe Tô Tần thuyết rất vừa lòng, liền phong cho làm Vũ an quân, trao ấn, và cho trăm cỗ xe hộc đa, ngàn tấm gấm vóc trăm đôi ngọc bích mười cân vàng, hứa theo kế hợp tung phá kế Liêu hoành để chống nước cường Tần.

Từ khi Tô Tần làm tướng nước Triệu tuyệt giao với nước Tần, của ái quan luôn luôn đóng kín.

Khi Tô Tần qua nước Sở đọc đường qua đất Lạc dương là nơi quê nhà của chàng, cha mẹ nghe nói liền dọn nhà quét cửa, làm tiệc, rồi đi khỏi nhà 30 dặm đón tiếp. Cô vợ góa ta thì đứng bên đường ngước mắt mà trông ngóng dáo tai lên mà nghe tiếng tiền hô hậu ủng của lãnh binh đẹp đường che quan đi. Chị dâu thì sụp quỳ xuống cạnh đường lạy bốn lạy để tạ tội.

Tô Tần thấy vậy liền nói:

— Sao trước đây chị kiêu cách thế mà nay lại tự hạ mình như vậy ?

Chị dâu đáp :

— Vì nay chú làm quan to, và nhiều vàng.

Tô Tần nói :

— Them tôi nghèo hèn thì cha mẹ không nhận là con, giàu sang thì thân thích e sợ, người ta ở đời đều vì sự làm quan to và sự giàu có, hễ khinh thường được sao !

Xem tiểu sử Tô Tần, ta thấy thuật đu thuyết cũng như thuật điền thuyết cần phải luyện tập sang phu lắm, để là chưa kể rằng muốn trở thành thuyết khách, trước hết người ta phải thiên tư về khoa nói tức là có khiếu tài.

Trước khi luyện thuật du thuyết trước khi đâm đầu vào vế, Tô Tần đã có lần thuyết vua Tần rồi.

Tô Tần thuyết vua Triệu như thế nào ?

Tô Tần khởi đem thuyết Hợp tung ra thuyết vua Triệu, được vua Triệu nghe theo phong làm Vũ-An-quân và trao cho tướng ấn, danh vị hiển hách vô cùng. Cuộc du thuyết đó đã mở màn cho bao nhiêu cuộc du thuyết khác về sau, vậy ta thử xem Tô Tần đã nói những gì mà vua Triệu phải nghiêng mình bái phục ? Tô Tần thuyết vua Triệu rằng :

«... Ngày nay dựng nước ở Sơn đông không nước nào mạnh bằng nước Triệu. Đất Triệu vuông hai ngàn dặm, quân mang giáp có mấy chục vạn, chiến xa ngàn cỗ, ngựa cưỡi muôn con, thóc tích trữ đủ ăn mười năm, phía Tây có Thường sơn, phía Nam có Hà chương, phía Đông có Thạch hà, phía Bắc có Yên quốc. Yên vốn là một nước yếu, không đủ sợ. Và làm Tần chịu thiệt thiên hạ, không nước nào bằng nước Triệu. Thế mà Tần chưa đâm đem giáp binh sang đánh Triệu làm vì cớ là sao ? Là vì nước Hàn, nước Ngụy bạn mưu với nhau ở phía sau vậy. Thế là Hàn, Ngụy cho che nước Triệu ở phía Nam. Yên đánh Hàn, Ngụy thì không thể, không có đánh sơn đại xuyên gì ngăn trở cả, cứ dân dân theo lối tằm ăn rỗi, tiến tận quốc đô mà thôi. Hàn, Ngụy không chống lại được, tất vua chúa làm bày tôi nước Tần. Hàn, Ngụy mà làm bày tôi nước Tần thì Tần không bị Hàn, Ngụy ngăn cách, thế ra tôi nước Triệu, Tần lo thay cho đại vương điều đó. Tiếng nghe Không không có một gang một tấc đất nào, mà làm chúa được Thiên hạ, vì không có đến trăm tên quân mà vương chư hầu, quân lính của Thang, Võ không quá ba ngàn người, xe không quá ba trăm cỗ mà được ngôi Thiên tử. Thật là nhờ có đạo vậy. Che nên bực minh chúa bên ngoài thì nên xem địch quốc mạnh yếu thế nào, bên trong thì xét xem sĩ tốt đông hay thưa, giỏi hay không giỏi, không dơi hai quân ra trận đánh nhau, mà cái cơ thắng bại, tồn vong, đã biết trước sẵn rồi. Hà vì lối của nhiều người mà mơ màng định việc hay sao ?

Thân trộm đem thiên hạ, địa đồ mà so thấy đất của các nước chư hầu sông gần năm đất của nước Tần, số quân sĩ chư hầu thì đông gấp mười quân sĩ nước Tần. Nếu sáu nước hợp sức làm một mà đánh Tần thì Tần tất vỡ vậy. Mà nay thấy Tần mạnh, lại quay mặt về vậy (Tần ở về phía tây) làm tôi Tần. Ôi! Phá vỡ Tần hay để Tần phá vỡ, bắt người làm tôi mình với bị làm tôi người, hả phải có thể cùng nội một ngày được hay sao ?

«Người mưu kế Liên hoành muốn tắt đất đắt chư hầu để dâng Tần làm quà thông hiếu.

CÒN TIẾP

★

CHUYỆN DÀI XÃ HỘI—SỐ 333

OAN TRÁI

của NAM ĐÌNH

XX

Hậu quả của bao nhiêu... oan trái

Bác sĩ Dũng Tâm lối xe dung rưỡi, trực chỉ Saigon. Lúc bây giờ trời đã tối. Cô giáo buồn và không muốn nói chuyện gì nữa. Bác sĩ hình như hiểu ý cô giáo, nên nói :

— Cô giáo có lẽ đang lo ngại lắc vẻ nhà và sợ gặp tai nạn như đêm trước. Tôi bảo đảm việc đó. Không ai bắt cóc như vậy nữa đâu.

Cô giáo không trả lời; cô y tá lại hỏi :

— Bác sĩ bảo đảm cách nào ? Không-lẽ bác sĩ cho người gác nhà chị em tôi ? Hoặc bác sĩ bảo cho ty cảnh sát ?

— Tôi sẽ đi tìm người lâu và tôi phải truy tầm cho ra bà ấy... Tôi sẽ đến cái thăng với bà : bà đừng dùng thủ đoạn bắt cóc con gái mà hãm hiếp.

Cô giáo nghe là tai, mới chịu mở miệng hỏi :

— Bà ấy làm gì mà hãm hiếp con gái ?

Cô giáo vô tình và hỏi rất tự nhiên; nhưng cô Nga giựt mình. Bác sĩ nói đúng. Bây giờ phải làm sao đây ? Nếu bác sĩ khám phá bà ấy... là cản ông thì rất hiểm nghèo. Nên cô y tá nói thăm : «Bà ấy... muốn gặp mình, nhưng sợ đồ bể... nên mới cho người bắt cóc.

Và cô lẽ bà ấy... thấy bắt lầm, nên mới bỏ cho hai người cản ông làm khổ chị giáo. Bây giờ bác sĩ tìm ra được bà ấy thì hay lắm, nếu bác sĩ cứng cỏ làm lớn chuyện. Và cũng đừng làm khổ người ta ; chúng đó mình sẽ tìm đến bà mà hỏi bà tính sao ? »

Bác sĩ cười và đáp :

— Đời bây giờ, có nhiều hiện tượng lắm. Không có việc gì mà không có thể xảy ra được ? Biết đâu bà ấy... là một người trai đẹp giả gái ? Hoặc bà ấy... có cái bệnh đồng tính luyến ái ? Cho nên cũng đừng ngạc nhiên nếu xảy ra trường hợp như vậy.

Cô giáo thì làm thinh nhưng cô nghĩ ngợi nhiều. Biết đâu cô không nghĩ rằng : bà ấy là một người trai đẹp nên cô y tá mới mê... Và có ngủ ở đó một đêm ?

Cô cô y tá thì tay chân lạnh ngắt.

Khi nãy, cô y tá cầm tay bác sĩ và bác sĩ đã từ chối : bây giờ bác sĩ ăn hiếp khi thấy cô y tá mất vui, nên tay trái lấy tay bánh, tay mặt,.. bác sĩ đề nhẹ trên tay của cô y tá vỗ nhẹ nhẹ :

— Sao cô thắc mắc làm gì cho mệt trí ? Việc gì đã qua, cô cứ để cho nó qua luôn. Cô nhớ chuyện cũ làm gì cho khổ tâm ? Hay là cô nhớ đêm ấy... mà cô sợ ?

Đêm ấy... là đêm cô giáo bị bắt cóc, bác sĩ muốn nói như vậy. Nhưng cô y tá hết hồn, tưởng đâu bác sĩ muốn nhắc lại cái đêm cô ngủ với bà ấy, nên tay cô bỗng đưng lạnh ngắt. Bác sĩ ngạc nhiên, nên hỏi :

— Sao mà... lạnh như vậy ?

Cô y tá không còn nhớ gì hết !

Đây là lần đầu tiên, bác sĩ Dũng Tâm bày tỏ lòng triều mến của mình. Cô Nga ngồi chết đứng, cô để tay.. cho mặc bác sĩ nựng nịu.. ? cô không còn biết gì nữa.

Cho hay, hai sự cảm xúc khác nhau : lúc cô Ngọc mân mê bàn tay của cô, cô cảm thấy sung sướng như thế nào. Còn bây giờ, bác sĩ Dũng Tâm cũng làm tương tự như vậy, cô y tá lại không cảm rung động và cảm xúc chút nào ! Cô tưởng chừng tay của cô như một khúc gỗ, không nhạy cảm gì cả.

— Tay cô lạnh quá. Cô giáo nắm tay cô Nga, thử coi. Cô giáo nắm tay cô Nga và nói :

— Sao mà ... lạnh dữ vậy ?

Rồi cô lại nói tiếp :

— Tôi phải lạnh, bởi vì tôi đang lo sợ về nhà đêm nay, rủi ro cô Lệ cho người lại bắt cóc nữa thì... nguy quá. Cho nên tôi đang suy nghĩ và tính coi, phải đối phó làm sao. Thật tình nếu không có chị, tôi bỏ dạy học, tôi về Long Hồ... cho mất tích, cô Lệ không còn biết tôi ở đâu mà tìm...

— Chị tính đi thì tôi đi theo chị, có sao đâu ?

— Đâu được. Bác sĩ đang cần chị. Chị đi không được. Còn tôi thì không ai cần tôi ; tôi không giúp ích ai được cả, chỉ có mấy đứa học trò, tôi thương chúng nó, mến chúng nó...

Cô giáo nói dứt lời, sự bác sĩ phiền, nên sửa lại :

— Tôi muốn nói : bác sĩ cần chị là chị giúp bác sĩ một cách đắc lực khi sân sóc bệnh nhân.

Bác sĩ không nói, nhưng ông suy nghĩ nhiều.

Xe hơi về tới xa lộ và sắp tới cầu Phan Thanh Giản, bác sĩ mới nói :

— Tại nhà riêng tôi, có một cái phòng nhỏ. Nếu hai cô lo ngại bọn bất lương trở lại thì hai cô đến nhà tôi. Như vậy, sẽ không lo ai bắt cóc nữa . Còn tôi, nội đêm nay, tôi sẽ tìm tòng tích cái bà ấy... tên gì, nhà cửa ở đâu mà vừa trốn thoát là sai cô Lệ đi bắt cóc người ta...

Cô giáo có bụng mừng ; cô hỏi ý kiến bạn :

— Con chị ? Chị tính sao về đề nghị của bác sĩ ?

Cô y tá đáp :

— Chị tính sao, tôi theo chị. Nhưng nếu chị bằng lòng đến ở nhà bác sĩ thì tôi lại sợ... Tôi sợ làm phiền bác sĩ. Hơn nữa tôi e ngại những người giúp việc bác sĩ, họ đị nghị. Họ nói rằng lâu nay tôi cũng một cảnh ngộ như họ, bây giờ bỗng dưng được bác sĩ đem về nhà...

— Hai cô đừng ngại. Tôi tin rằng : không ai dị nghị như vậy đâu. Họ còn mến tôi hơn nữa ; bởi vì... không phải bất luận ai, tôi cũng đem về nhà đâu.

— Cám ơn bác sĩ. Thật tình năm nam nay, nhà bác sĩ không có một bóng hồng nào ở đó. Bác sĩ sống cô đơn...

Ai nói câu đó ? Chính cô giáo ! Nên bác sĩ hỏi :

— Sao cô giáo biết rành mạch như vậy ?

— Cô chị Nga dậy làm chứng ! Chính cô Nga thường nói với tôi như vậy. Đàn ông tuổi ba mươi lại làm bác sĩ, đêm đêm ở nhà đọc sách, không đi vũ trường, không đi phòng trà..., Sài gòn nầy không có một người đàn ông thứ hai ! Đàn ông bây giờ có gia đình, có vợ đợi con thơ, mà đêm lại thì đến vũ trường, phòng trà...

Bác sĩ giải thích :

— Cô giáo thì phải nói vậy, vì cô có nhiệm vụ gây hợp. Chớ thực tế, đàn ông đi phòng trà... cũng có nhiều ý nghĩa lắm. Có người ở nhà rất buồn, vì ra và gặp người vợ ăn nói như... sấm sét, chỉ biết có tiền chớ không có tình ; nếu không xúi giục chăng tham những thì tại sao lại đòi hột xoàn 7 hay 8 lị ? Do đó, người đàn ông đi tìm không khí vui tươi của phòng trà, dựng nghe đờn, nghe giọng nói êm ả của các cô chiêu đãi, lúc nào vui tươi, tránh những lời nói gay gắt, bóng bẩy của một đàn bà tội lỗi.

(CÒN TIẾP)

★

LỜI TÁC GIẢ.— Chuyện OAN TRÁI đăng lại lần đầu khi nó mới bắt đầu qua giai đoạn hai là thời kỳ ra mắt của bản cơ quan tình báo của bản nước lên tranh giành quyết liệt ảnh hưởng...

Nguyên quốc Khanh bị một cơ quan mật vụ bắt nhưng chàng có sự đào hoa lại được cứu thoát. Sự nghiệp không lớn, tiền ngàng bạc biến của cô Hồ thị Ngọc bị thanh toán trong 24 giờ, nhiều phó thương đình lu trong màn gián điệp.

Bác sĩ Dũng Tâm và Cô Y tá..., Hai Hiếu và Tố Uyên quan trọng là Dao và bà Phụng, cũng như anh Năm và Chị Năm...câu chuyện có thật sẽ từ từ kết liễu.

Tôi sẽ thông báo cho bạn đọc hay khi viết xong và trình kiểm duyệt rất mới xuất bản được. Với lời tạm biệt, tôi hẹn ngày trùng lai...

N.Đ.

THIÊN HẠ LÊ THƯỢNG

Phủ Phó T. Th

Thành phần văn phòng các Phụ tá Đặc biệt được sửa đổi

SAIGON 1-9.— Phủ Thủ Tướng VNCH vừa ký Sắc lệnh ấn định lại thành phần nhân viên thuộc văn phòng các phụ tá Đặc biệt tại Phủ Phó Tổng Thống.

Theo Sắc lệnh số 004-PTT-SL ngày 29-8-1972, các phụ tá Đặc biệt thi hành nhiệm vụ giao phó, với sự trợ giúp của Tài Chánh Thanh tra, văn Thanh tra, và bản Chuyển viên.

Chánh Thanh tra được xếp ngang hàng Tổng Giám Đốc, Thanh tra được xếp ngang hàng Giám đốc Nha có nhiều Sở. Chuyển viên được xếp ngang hàng Chuyển viên Phủ Tổng Thống.

Trừ như chi tiết liên quan đến nhân Phụ tá Đặc biệt có thể có một Ban Thư ký do một Trưởng Ban điều khiển Trưởng Ban này được xếp ngang hàng Chủ sự Phòng.

Sắc lệnh trên nhân vào điều 4 của Sắc lệnh số 004-PTT-SL ngày 23-11-71 ấn định lại tổ chức Phủ Phó Tổng Thống.

TÒA-ÁN

Tòa tiểu hình định 2 tuần nghị án

VỤ L.M THANH LÃNG

kiện 2 nhà văn « đạo văn »

Quyền sách bị khép tội là « khuynh hướng Thi ca tiền chiến »

SAIGON (2-9). — Như ĐNN đã loan tin, sáng qua Tòa tiểu hình, phiên tr c đã xử vụ Linh Mục Thanh Lãng kiện hai nhà văn Nguyễn Tấn Long, Phan Cảnh và nhà xuất bản Vô văn Khoái về tội đạo văn.

Nội vụ đã xảy ra như sau :

Linh Mục Bình Xuân Nguyên Tự Th ch Lãng, Giáo sư Đại Học Văn Khoa Saigon, Chủ Tịch Trung Tâm Văn Bút Việt Nam vào cuối năm 1970 được sinh viên bảo cho biết là một quyển sách tựa đề là « Khuynh hướng Thi Ca Tiền Chiến» có nhiều đoạn văn gần giống như là bản dịch của sinh viên và có nhiều trang mô phỏng theo «Bản Lược Đồ Văn Học Việt Nam» do Linh Mục Thanh Lãng viết mà không nói xuất xứ. Quyển «Khuynh Hướng Thi Ca Tiền Chiến» nói trên ghi hai tác giả là Nguyễn Tấn Long, Phan Cảnh và do nhà xuất bản Vô Văn Khoái phát hành trên 3,000 cuốn.

Trước tòa

Trước tòa, Linh Mục Thanh Lãng cho biết, các bài học tại Đại Học Văn Khoa do Ông viết trên 8,000 trang lâu công sinh viên cưu 20 năm trời nay đã bị hai nhà văn mà ông chưa kể quen biết tên là Nguyễn Tấn Long và Phan Cảnh ăn trộm. Đây là hai tác giả quyển sách nói trên, Phan Cảnh và do nhà xuất bản Vô Văn Khoái phát hành trên 3,000 cuốn.

Ông Nguyễn Hồng Nhuận Tâm trên ghế công tố viên cũng là một thi sĩ cho rằng đây là sách có tính cách biên khảo cho nên tác giả có quyền rút ra nhiều tài liệu văn học sử để biện minh cho ý kiến của mình. Đồng thời ông Tâm cho rằng cần có một án thiệt trọng đối với những nhà văn chưa có tên tuổi.

2 bị can Nguyễn Tấn Long và Phan Cảnh xác nhận trước tòa là học ông không hề biết tại lớp do hai Ô ng ưu tiên là cựu Linh mục Thanh Lãng. Hai ông đến trình trước tòa một tác phẩm khác, lịch sử Văn học Việt Nam để chứng minh sinh viên các tài liệu.

Sau lời trình bày của Luật Sư 2 bên Ông Nguyễn Hồng Nhuận đình lại phiên xử vào ngày mai để quyết định thời gian hai bên phải lo để xem xét lại các chứng cứ liên văn học sử do hai bên nguyên và bị đệ nộp tòa.

Tòa định nghị án và bản án sẽ được tuyên vào ngày 15-9-72.

Linh Mục Thanh Lãng cho biết, ông đã điều định với hai tác giả trên để thu hồi số sách phát hành, trả tiền sách đã bán cho sinh viên, và đã hai nhà văn phải xác nhận đã lấy văn liệu ở đó ông, tuy nhiên hai nhà văn không chịu bồi thường tiền tổn thất vì tác giả đã cung cấp tài liệu do ông viết trên riêng do đó Linh Mục đòi bồi thường hai triệu bạc tiền tác quyền bị xâm phạm và đánh số tiền này để in sách cho sinh viên Văn Khoa.

Tiếp theo N trang 1

Quan Tòa hỏi : Tên họ là gì ?
Nữ bị cáo đáp : Nguyễn thị Trọc.
Quan tòa : Nghề nghiệp gì ?
Nữ bị cáo : Nghề... lấy Tây !
Nghề... lấy Tây, cơ vậy mà cô vương bao nhiêu nghề khác.
Nghề khác ? Nghề gì ? Thì hãy nghe chuyện sau đây :
Ngày xưa... có ba bốn người xưng danh Diêm Vương. Để là bốn mươi có bốn, trên trần thế gần làm đi vô hai người đan ông, một tên ăn trộm và một thầy lang.
Diêm Vương hỏi cả gồ : trên trần, người làm gì ?
— Thưa, trên trần, có đêm đêm con ra ngồi ngoài cửa, thấy người đan ông nào xa vợ xa nhà, hay không ở đi lang thang đêm 14 mặt mình thì con lại một vào nhà ngủ với con mẹ đêm đó an ổi.
Diêm Vương liền oai sẽ phán rằng : Hay ! Làm việc đó rất hay ! Vậy cho phép đầu thai làm việc người phá quấy.
Tới lượt anh ăn trộm. Diêm Vương hỏi. anh ta thưa :
— Trên trần thế, có đêm đêm con thấy ai bỏ quên tiền bạc thì con lấy về nhà cất.
Diêm Vương, một rằng đen xì hơn bốn phán rằng : Hay ! Làm việc đó rất hay ! Cho anh người đầu thai lên làm người ở sẽ làm nên tài lực cao sang.
Tới phiên thầy lang, Diêm Vương hỏi, thầy thưa :
— Trên trần thế, có ai đau lỉnh thập tử nhất sanh thì con trị tới Bắc thước cứu người ta khỏi chết.
Diêm Vương nổi giận đập bàn : Hèn chi, ti lâu nay, dưới hỏa ngục cứu ta thiếu hẳn quí sứ mà trên trần thế thì thừa người ! tại của người quá nặng ! Qui sứ đâu, đem tên thầy lang nay đầy xuống hỏa ngục thứ 17 cho ta !
Thầy lang bị đẩy xuống hầm hỏa ngục thứ 17, thật là phi ngã. Nhưng lại chợt nghe trong hầu ngục thứ 18 có tiếng ăm hần rên rỉ, bèn hỏi thăm :
— Vậy chớ trên trần thế bạn làm nghề gì mà bị Diêm Vương đẩy xuống hầu ngục vững hơn ta những mặt tăng ?
Hồn kia trả lời :
— Trên trần thế, ta chuyên nghề... viết bảo. Diêm Vương cho rằng : đã là viết bảo, tất có đọc hết sách thánh hiền và hiểu thông hết lẽ Âm Dương, ắt sẽ ngày sượt cả Diêm Chúa. Do đó, Diêm Vương ra tay mà đẩy ta xuống tận đây ! Cho chết... lưn.

Tiếp theo G trang 1

và dịch Boris Spassky của Nga qua điện thoại báo cho biết ông bà cuộc sau 1 đêm nghỉ suy nghĩ về cuộc cờ thứ 40 của vào thứ 21, được định hoàn. Trước đó, 1 cao thủ cờ tướng HK, cho biết là Spassky có thể cố gắng đích hòa nếu ông ta đi đúng nước.

Fischer được mọi người xem như là một thiếu tài, năm nay mới 29 tuổi và đã giữ chức vô địch cờ tướng ở HP từ năm 14 tuổi.

Như vậy sau gần 2 tháng giao đấu, Fischer đã trở thành «no thể HK đầu tiên chiếm giải vô địch cờ tướng thế giới và cũng là cao thủ đầu tiên không phải là người Nga chiếm giải này trong vòng 26 năm qua.

Cách đây 2 ngày, chính ông Kissinger, cố vấn Tổng Thống Nixon nhận tăng ông là người đã dịch thân khuyên Fischer sang Ai sinh lan tranh chức vô địch cờ tướng tay (echec) này.

Thông tấn xã Tass của Nga trước đó loan báo Spassky «sẽ» thắng trận nhưng lại phải chờ tới 2 giờ sau mới được tin là quốc quốc Nga đầu hàng. Không có tin tức xem của nào cho biết vì sẽ phản của Spassky. Trước đây có người đự đoán là Spassky sẽ ở tù nếu thua trận này.

Tiếp theo O trang 1

vì 7 đêm chiếc tại cảo mọc tiếp bị canh tạo.

Tại 24cc BTB Vinh, phi cơ thuộc mẫu bạn Midway tấn công phá hủy 1 đầu tạ ở đồng chiều rộng rồi 5,6 tạo tạ. Tại 25cc BTB Vinh các phiên lực Cosmic HQ tấn công phá sập 2 cầu, hầy diệt 4 tạo ra biển. Phi cơ thuộc mẫu hạm Midway tấn đánh sập trụ cầu 2 cầu ra là tại 50cc và 56cc BBB Hải phòng, vì phi cơ của mẫu hạm Kitty Hawk phá hủy 1 cầu ra lý tại 44cc NĐN và 1 cầu tạm tại 53 cc NĐN Vinh.

Người các cầu và xe cộ, phi cơ HK đã tấn c ng thuyền bè trên 1 thủy lộ nhỏ 38cc BTB Vinh, hủy diệt 4 xà lan đã 22 thuyền, vì phá hủy 4 chiếc thác đã 19 thuyền trên thủy lộ 16cc phía Tây Vinh 1 chiếc đã 13 thuyền trên sông Kinh Cầu.

Các phái đã hay B-52 trong đêm thứ năm vừa qua cũng mở 3 phi vụ tại khu vực quanh Đồng Hới, nhằm vào các hầm tiếp liệu tại 19,27cc TB và 61cc ĐN thị xã Đồng Hới.

Trên mặt đất VNCH, B-52 mở 23 phi vụ khác 4 phi vụ trong số này gồm 9 phi vụ tại QT, 4 phi vụ tại Quảng Nam, 3 phi vụ tại Thừa Thiên.

Tin tức quân sự Mỹ cho hay tới nay đã có 1565 phi cơ HK bị hạ trên vùng trời Đông dương gồm 1016 bị bắn rơi trên không phận BV, và thêm 549 chuyên 2248 trong tháng. Những thiệt hại này được tính, tới ngày 29-8-72.

Tiếp theo J trang 1

ngang sấp hai tỉ đồng bạc.

Cũng theo các chuyên viên ấy, số tiền thiệt hại nguyên tắc bồ nào ở các bãi cảng Nhựt đã tăng gia trong mấy tháng gần đây.

HONOLULU 1-9.— Sau các cuộc bắt biển tăng cường 6 tiếng đồng hồ giữa T.T. Nixon và Thủ tướng Tanaka, mọi thông cáo chung đã được công bố hôm chủ nhựt.

Đại khái bản thông cáo cho hay Nhựt hứa nhập thêm tăng gia mỗi tỉ Mỹ kim trong 6 tháng tới về các vụ nhập cảng hàng hóa Mỹ Hai bên kinh đoạ Mỹ Nhựt hy vọng tăng cuộc thăm viếng Bắc Kinh của Thủ tướng Tanaka vào cuối tháng 9 tới để giúp cho tình hình Thái Bình Dương bớt căng thẳng.

Bản thông cáo chỉ có một câu quan trọng về chiến tranh VN, theo đó hai yếu nhân Mỹ Nhựt «chia sẻ hy vọng về một sự vãn hồi mau lẹ bán bình ở Đông Dương». TT Nixon và Thủ tướng Tanaka công hai lần sự sự mở thương mại giữa Nam Bắc Hàn.

Tiếp theo L trang 1

8 tên, thu 2 súng.

Cùng ngày thứ năm, hồi 1 giờ sáng CQ phát 100 quả đạn vào 1 vị trí BĐQ tại 500 thước phía nam chi khu Tam quan, và đặc công đặt mìn tấn công. Thương binh ngoài viên định bị dẫy lui để lại 21 xác Phía ta 24 chết 21 bị thương.

Trả lời ký của hãi Trung Tá Đỗ Việt phát ngôn viên quân sự có quyền tăng vị trí trên không bị trán ngăn, và giải thích thêm tăng số lên chết đáng kể nay là do cán phao kích gây ra.

Tiếp theo V trang 1

bão phát hành hiệu nay so với nhân viên Việt Nam, thì nước Nhựt bản, mười số trình độ, phát hành bộn chỉ như những tờ... phát tới 400 tờ nhật báo. Tình trạng hầu hết trong làng báo đã đến đến sự chấm dứt bằng sự, thông tin giữa các vì thời sự quốc nội và quốc tế và thế số hội cho an ninh quốc gia—Những quyền thương hại đến đoàn thể và nhân và thành phong mỹ tục. Chính tôi đã phải hai lần trực tế hai tờ báo vì tội vu không và mạ lỵ công khai. Tôi có đặc tiếp các với một số qui vị đây và một số đang có trí chu đi Quý vị đã đến đăng ?

1.— Tình trạng hầu loạn báo chí phải được chấm dứt.

2.— Phải tìm một cách giúp đỡ các tờ báo đang đến đã bị cố tự phát triển, bất lực tờ báo đã thân chính quyền hay đã lấy cớ chính quyền miễn là có tính thân cộng.

3.— Phải loại bỏ các « con sâu làm rầu nồi canh » của làng báo, mượn tờ báo để vu không mạ lỵ lẫn làm tiền người lương thiện và những chiến đấu của binh sĩ và thân Cộng, lên lối vào hàng ngũ nhà báo để đã phá chế độ, làm giảm sức tinh thần chiến đấu của binh sĩ và làm vậy xâm phạm đến an ninh quốc gia của chúng ta.

Sắc luật số 007 ngày 4 tháng 8 đã đáp ứng nguyện vọng đó. Điều 19 mới, chế tài nặng và biện pháp kỷ luật, đã là những phương cách tối hữu hiệu để đạt các mục tiêu nói trên.

Con dao hai lưỡi

Nghị sĩ Oánh nói thêm :

— Tự nhiên các biện p áp kỷ luật là những con dao hai lưỡi nếu do đó sử dụng nó đúi hỏi sự cẩn nhắc sáng suốt. Trách nhiệm nặng nề Tổng trưởng Nội Vụ, Tỉnh trưởng, Tỉnh trưởng, tờ nay sẽ rất nặng. Đ trong sự áp dụng khéo để điều 19 mới. Chắc chắn ở đây, cần tự tích u nhận lấy trách nhiệm đó và là một hành động thực bắt thường, chỗ không phải một việc tầm bậc bình như trước đây đến giờ.

Thế thức cung thác kỷ quy tại Tổng Nha Ngân K ố công như lai mười lớn hệ cần được nghiên cứu thế nào để tránh sự tiêu điệt các báo đúng đắn, vì họ phải dài thọ một chi phí tài chánh quá nặng. Nên tôi (Nghị Sĩ Oánh) có 20 Triệu và nếu được lượng không kiểm một số lãi vẻ tờ báo tôi thiết. Là 400.000 đồng tôi sẽ không ra báo. Thà tôi sẽ chắc định kỷ số bạc 20 triệu tại Ngân hàng cho khác hơn, lại khỏi sự mất vốn bồi các ngân hàng và bồi thường thiệt hại sung đương vào tiền kỷ quỹ.

Tiếp theo C trang 1

Maiakovsky rằng : « Đó là một nhà thơ nổi tiếng nhất của Nga Sô, vì nhà thơ biết chống đối, và đấm chống đối. Rồi bức tử. »

Trước khi tự tử, Wladimir Maiakovsky đã hơn một lần bị khủng hoảng tinh thần cũng đã tưởng phải chết rồi. Người ta đưa ông vào bệnh viện Cảm Lãnh. Nhưng bác sĩ cứu ông sống. Chưng về nhà, ông viết thư gởi cho tất cả mọi người như một lời vĩnh biệt mà dây là nguyên văn bản dịch đăng trong VĂN HỌC (tháng 9 năm 1963 trang 31) từ dòng thứ 20 : «Tôi bị người ta tố cáo là phạm phải nhiều tội. »

Sau đó, ông tự tử. Lần nầy chết, ông đã để lại một bức thư tuyệt mạng mà dây là nguyên văn bản dịch đăng trong sách dẫn chứng ở trên, dòng thứ 24.

«... *Xin đừng trách ai về cái chết của tôi và làm ơn đừng bàn tán về tôi nữa.*

Hơn nữa, thực các chị và các đồng chí, hãy tha thứ cho tôi : dây không phải là một lối thoát ly, nhưng tôi không cho một lối thoát nào hơn. Cũng cơ quan Rapp, các ông đương nghĩ rằng thân tôi thoát hóa sau này nhưng, ai tôi không thể làm thế nào hơn được. Chào tất cả. »

Vladimir Maiakovsky vừa ngã xuống, mười lăm vạn người đến viếng thi hài đặt ở Hội của những nhà văn Nga Sô với một vòng hoa bằng THÉP mang khẩu hiệu: MỘT VÒNG HOA BẰNG THÉP ĐỂ TẶNG THI NHÂN BẰNG THÉP — (tài liệu trong sách Văn Học kể trên, trang 31).

Khác hẳn *Asamu Dazai* (Nhựt) trong truyện MẶT TRỜI LẶN muốn tự tử lại thết lên :

«Tôi không thể biện bác với thiên hạ về các vấn đề tiên bạc. Tốt hơn hết là tôi chết... Vì chỉ có cái chết là làm tôi gần gũi với thiên hạ, mộtngười bạn của dân chúng».

Không như *Rousseau*, nhà triết học dân chủ Pháp thế kỷ thứ mười tám, đưa ra một kiến luận lý tính rằng trong nhân vật EMILE đã thốt ra một câu tiếng tăm được thế giới thường nhắc đến.

«Lương tâm ? Thiện tính thiêng liêng, tiếng nói bất diệt và bảo hàng, Lương Tâm, người chính là vị quan tòa minh chánh của lẽ phải điều tri và chính là Lương tâm, người đã làm cho con người giống Thượng Đế. Lương tâm, chính người đã tạo thành phẩm tốt đẹp của bản ngã, cái đức hạnh của con người. và lương tâm, người quá thật là ân huệ đã khiến tôi không hề lầm lạc nhờ ở sự mầu nhiệm không cùng và sự sáng suốt: không bờ bến... (Emile, Contrat Social)

Đối với Rousseau, lương tâm là tất cả những gì tốt đẹp, cao quí, sáng suốt.

Nhiều nhà triết học khác như Red, Hutcheson... thấy lương tâm như một khả năng luận lý có thể làm cho mọi người phân biệt điều thiện và ác như thị giác phân biệt màu xanh màu trắng ấy.

Ấy vậy, mà chính Rousseau còn phải sầm hối trong *Sám hối lục* (les Confessions) thay...!

NAM ĐÌNH

Tin Buồn

Vừa hay tin :

THÂN MẪU
của Bạn HỒ ĐẮC TỰ

đã từ trần tại Phan thiết. Vì đường sá xa xôi, không tiện đến đưa linh cữu BẮC về nơi an nghỉ. Xin thành thật chia buồn cùng bạn TỰ và xin cầu nguyện cho hương hồn BẮC sớm về nước Chúa.

Mme THANH — M.M. TU, TA, TÙNG, LIỆU SOAN THANH, CHƯƠNG

Phân Ưu

Chúng tôi rất lấy làm xúc động khi hay tin :

Cụ NGUYỄN CÔNG XEM

thân phụ bạn NGUYỄN CÔNG BỤC vừa thất lộc ngày 01-9-72, Tuân thế anh em trong Ban Truyền Tin xin thành thật chia buồn cùng Bạn Bực và tang quyến. Nguyện xin cho linh hồn Cụ sớm được siêu thoát.

Ban Truyền Tin
BCH/Thiết Giáp Binh

Chia Buồn

Hay tin buồn :

Anh NGUYỄN BÁ TÔNG

con ông NGUYỄN VĂN TÀI và bà HỒ PHƯỚC LÀNH đã hỉ sinh tại chiến trường Tri Thiên, hưởng dương 29 tuổi.

Xin thành thật chia buồn cùng tang quyến và cầu nguyện hương hồn người quá cố sớm về Cõi Thọ.

hiếu tá TRƯƠNG VĂN TRỨ
NGOC ĐÌNH và NGUYỄN HỒ.

Cùng bạn đọc

Hai bài « Anh hùng liệt sĩ dưới cờ kháng Pháp » và « Những nhà ngoại giao Phương Đông » đăng trang 5 số 1 o này, cũng tắt dài, nhưng phải ngưng với số « bảo tạm biệt » nầy.

Xin bạn đọc thông cảm cho hoàn cảnh của ĐNN và trân trọng cáo lỗi cùng bạn đọc. *ĐNN*

DẠY KÈM

2 Sinh Viên Khoa Học nhận dạy kèm Toán-Lý-Hóa lớp 10 trở xuống.

Xin liên lạc địa chỉ : 6 Trương Quốc Dung (Phú Nhuận) hay 7519 Cộng Hòa.

Nữ Sinh Viên năm thứ 5 Dược - Khoa nhận dạy tư gia vào buổi chiều từ lớp 11 trở xuống. Cô Khanh 185 — Huỳnh quang Tiên (Sỡ mới) (gần nhà thờ ba chuông).

SALON TIVI
65 NGUYỄN TRÃI

Mua mấy cũ đổi mấy mới. Chuyên sửa TIVI và RADIO. Có chuyên viên đến tận nhà sửa chữa.

Số 65 Nguyễn Trãi Saigon

ĐÃ BÁN
khắp nơi :

Tài liệu VIỆT VĂN lớp 11 AB,CD và lớp 9 của GS Đặng Hoàng Chung gồm : VHS, văn thể, trăm ngày thơ (xếp loại và chú thích). 1K xuất bản. Nhà sách nào chưa có xin hỏi Sống Mới.

Có Thai...Ụa mửa

Đón... Mật, Mới Lung, có Huyết hư, hãy uống thuốc DƯỠNG THAI HIỆU NHÂNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
KNBYT số 554 ngày 20-11-63.

Học phí giảm hơn phân nửa

VIỆT-PHÁP VĂN HỖN HỢP HÀM-THỤ

Hầu thôa mãn số học viên ngày càng gia tăng, thay vì đánh mấy quá lâu và không rõ, những bậc học 1 và 2 được chia in : do đó học phí được giảm hơn 50%. Học viên bậc 1 chỉ trả một lần 5.000 đồng, bậc 2 trả 7.000 đồng sẽ tiếp tục ba phần của mỗi bậc mà vẫn giữ nguyên quyền viết thơ hỏi những điều thắc mắc theo tinh lý.

Cần có trình độ Pháp-văn có DEPSFI hay Tú Tài I và phải khởi học bậc 1. Học viên cũ đã trả học phí từng phần có thể trừ vào học phí mới. Đưu phiếu và Chi phiếu biên cho **Ô. PHAN VĂN THIẾT 49 Đỗ công Tường Cao-Lãnh.** Bảo mật tuyệt đối. Có thể dùng biệt hiệu miễn có thể liên lạc bưu chính là được. Rất cần vì thi cử.

Đã phát hành khắp nơi

Quyển sách võ thuật cần thiết cho Môn sinh THÁI CỰC ĐẠO

THÁI CỰC ĐAO

(TAE KWONDO)

SONG ĐẤU TỰ DO

của Sinak HENRYCHO
Đệ thất đẳng Huyền Đai
Bản Việt Văn của ĐƯỜNG SƠN

✱ Trên *1000* bức ảnh chỉ rõ kỹ thuật tấn công kỹ thuật phòng công, phá đòn.
✱ Sách in toàn Offset, trên giấy láng trình bày tuyệt đẹp.

Tiếp theo V trang 1

NS Oánh kết luận :

— Tôi mong rằng Hành Pháp sẽ cùng bổ các vấn liệu áp dụng đầy đủ số 007 này, sau khi Quốc Hội Lưỡng viện ấn ngày tính Thượng Nghị Viện cho trình duyệt trên nhy trong biên bản đã ghi sang Thủ

Rất tiếc

Đáp lời phát biểu của Nghị Oánh nghị sĩ Nguyễn Quang Minh đã nhấn Thượng Viện nên đưa đến một phiên thảo luận dài đã mất số và đã qua chi thế bao chi trong tình thần xây dựng và thân cộng.

NS Quyt rất lấy làm tiếc vì NS Oánh đã đưa bào «Indochine» ra làm tiêu chuẩn, thay vì đem bào chí các nhà đã quốc VN ra làm khuôn vàng thước mực, thì dự bào chí Nguyễn Ngọc Linh chẳng hạn.

Như ai cũng biết bào «Indochine» chỉ là bào do Nha Thông Tin, Bộ chi và Tuyên truyền của Phủ Tổng ngoài Đông Dương ấn hành.

Thiết lập tòa điền địa

Sau đó, Thượng Viện thảo luận và biểu quyết về dự thảo luật số 5-71HP thiết lập tòa Điền Địa. Kết quả tức bỏ thăm có 35 phiếu thuận, 1 phiếu bất thuận (nghị sĩ Phạm nam Trường) trong số 37 NS hiện diện. Phiếu thăm tạm ngưng hồi 12 giờ 35.

Liên Hiệp Nghị sĩ Quốc tế

Tài nhân hồi 16 giờ 10, nghị sĩ Võ văn Mẫu thuyết trình về vấn đề : Tương quan giữa Thượng nghị viện và Hạ nghị viện trong vấn đề Liên Hiệp Nghị sĩ Quốc tế và Liên Hiệp Nghị Sĩ Á Châu ;

b) Tương quan giữa hành pháp và Lập pháp về an ninh và thi hành chính sách phòng sự thi hành nhiệm vụ.

Tiếp đó, các nghị sĩ thảo luận sôi nổi và hiệu quả trong 4 giờ đồng khiến phải tạm ngưng 5 phút. Nhưng sau 15 phút ngưng sự áp dụng khéo để điều 19 mới. Chắc chắn ở đây, cần tự tích u nhận lấy trách nhiệm đó và là một hành động thực bắt thường, chỗ không phải một việc tầm bậc bình như trước đây giờ.

Do quyền quyết định, Ký cố 2 đề đề : Thứ nhất,— Yêu cầu chi ủy VN Liên Hiệp Nghị sĩ Quốc tế xem xét lại hồ sơ các vấn đề nghiên cứu thế nào để tránh sự tiêu điệt các báo đúng đắn, vì họ phải dài thọ một chi phí tài chánh quá nặng. Nên tôi (Nghị Sĩ Oánh) có 20 Triệu và nếu được lượng không kiểm một số lãi vẻ tờ báo tôi thiết. Là 400.000 đồng tôi sẽ không ra báo. Thà tôi sẽ chắc định kỷ số bạc 20 triệu tại Ngân hàng cho khác hơn, lại khỏi sự mất vốn bồi các ngân hàng và bồi thường thiệt hại sung đương vào tiền kỷ quỹ.

NHẬN BẰNG THÉP (tài liệu trong sách Văn Học kể trên, trang 31).

Khác hẳn *Asamu Dazai* (Nhựt) trong truyện MẶT TRỜI LẶN muốn tự tử lại thết lên :

«Tôi không thể biện bác với thiên hạ về các vấn đề tiên bạc. Tốt hơn hết là tôi chết... Vì chỉ có cái chết là làm tôi gần gũi với thiên hạ, mộtngười bạn của dân chúng».

Không như *Rousseau*, nhà triết học dân chủ Pháp thế kỷ thứ mười tám, đưa ra một kiến luận lý tính rằng trong nhân vật EMILE đã thốt ra một câu tiếng tăm được thế giới thường nhắc đến.

«Lương tâm ? Thiện tính thiêng liêng, tiếng nói bất diệt và bảo hàng, Lương Tâm, người chính là vị quan tòa minh chánh của lẽ phải điều tri và chính là Lương tâm, người đã làm cho con người giống Thượng Đế. Lương tâm, chính người đã tạo thành phẩm tốt đẹp của bản ngã, cái đức hạnh của con người. và lương tâm, người quá thật là ân huệ đã khiến tôi không hề lầm lạc nhờ ở sự mầu nhiệm không cùng và sự sáng suốt: không bờ bến... (Emile, Contrat Social)

Đối với Rousseau, lương tâm là tất cả những gì tốt đẹp, cao quí, sáng suốt.

Nhiều nhà triết học khác như Red, Hutcheson... thấy lương tâm như một khả năng luận lý có thể làm cho mọi người phân biệt điều thiện và ác như thị giác phân biệt màu xanh màu trắng ấy.

Ấy vậy, mà chính Rousseau còn phải sầm hối trong *Sám hối lục* (les Confessions) thay...!

NAM ĐÌNH

TIN TRONG NƯỚC

8 cô thơ ký hãng thâu Pacific dừng bảo chi phí báng bạn đồng sở bị phạt tù ở

SAIGON 2-9. — Nhắc đến vụ mất bà máy cô thư ký hãng thâu Pacific một năm trước đây đã mượn bảo chi tổ nhau những chuyện là nhiều độc giả nhớ ngày ra tuần lễ được phổ biến trên 1 tuần báo liên đã chết.

Do loạn bất ký, bà Dương hoàng C đã về đoàn thua đích danh 3 bà La thị, Nguyễn thị và Trần thị là không người cầu mưu hàng cách sáng tác ra những bức thư làm tài liệu nông cốt cho Tuần báo trên khai thác, bôi lọ danh dự gia đình bà.

Cuối điều tra kết thúc, bà bà nói trên cùng bị truy tố ra Tòa Tiểu Hình Sơ Thẩm về tội cố ý khai báo bảo chí Đình Bình phạm tiện bảo chí với những lượn điều có thể làm tàn nát hạnh phúc gia đình của người bị đề cập đến. Nội vụ ra Tòa sáng qua, mặc dù 3 bị can cùng người có không phạm tội nhưng Tòa vẫn xét có vào 30 ngày tù án tội trong phạt bị H 45 ngày tù ở, bà T và bà Y mỗi người 30 ngày tù ở, cả 3 liên đới bồi thường nguyên cáo 1 đồng bạc danh dự.

Tên cướp « Cu Lớn » vượt ngục bị bắt

GIA ĐỊNH.— Ngày 30-8, cảnh sát Thủ Đức bắt được tên cướp Phan Cu Lớn tự Quang 26 tuổi đưa về bốt để điều tra.

Được biết tên «Cu Lớn» cầm đầu 1 đoạn cướp chuyên ăn hàng nhà nhà giữa cầu. Đã bị bắt nhiều lần và bị giam giữ nhưng y đã vượt ngục. Nhà điều tra tách trắng tóm vẻ ngày nói trên cướp cách sát Thủ Đức đã bắt được.

PHẦN ƯU

Được tin thầy bệnh nặng tại Bệnh viện vội đến thăm thì thấy vừa qua đời,

Ông VÕ THÀNH CỨ
(thất lộc hồi 80-8-72 tại Bệnh Viện Phước Thiện hưởng thọ 72 tuổi)

Thành kính phân ưu cùng Bác gái, anh Nam thị Đình và cầu nguyện hương hồn Thầy sớm về cõi Lạc.

Vô cùng đau đớn đã không đến kịp thầy và tiễn đưa linh cữu của Thầy đến nơi an nghỉ cuối cùng được vì đường xá xa xôi. Kính mong bác và anh chị nhận tình thà thứ cho.

Vợ chồng NGUYỄN VĂN TRẦN

PHÒNG BẢN ĐỒ GIÁ SAIGON
Hệ Giá điểm PHAM VAN QUAN
11 Đại lộ Nguyễn Thái Học Saigon ĐT. 41782

Sẽ có cuộc Bán Đấu Giá

1) NGÀY THỨ BA 5-9-72, lúc 9 giờ sáng tại số 102/122 đường TRẦN KHẮC CHÂN Saigon.
Một căn nhà cây, lợp fibro ciment, vách gạch, nền gạch bông, 4mx8m có gác cây mang số 102/122 Trần khắc Chân Saigon, cất trên đất tư nhân.
Tịch biên O. VU TRANG

2) NGÀY THỨ BA 5-9-72, lúc 10 giờ sáng, tại số 83 HÀM-NGHI Saigon Camptoir cây, 10 bàn, 40 ghế, Đồng hồ ODO, Tủ lạnh, 3 quạt trần 10 trang trí nội v.v...
Tịch biên O. TRƯƠNG PHÁM

3) NGÀY THỨ TƯ 6-9-72, lúc 10 giờ sáng, tại số 74 bến BÌNH ĐÔNG Cholon, 20 cái May dệt xổ chạy điện dang xử dụng.
Tịch biên ĐÀM MAI

4) NGÀY THỨ SÁU 8-9-72, lúc 9 giờ sáng, tại số 406.408 đường HAI BÀ TRƯNG Saigon. 5.000 m2 gạch bông đã mua (125.000 cục gạch)
Tịch biên O. HUỲNH VAN MEO

5) NGÀY THỨ SÁU 8-9-72, lúc 10 giờ sáng, tại số 183/1F/F22 đường TÔN THẤT THUYẾT, Saigon 1 căn nhà cũ lầu cũ sân hương, 4m x 15m, nền gạch bông, mang số 183/1F/22 Tôn thất Thuyết Saigon,
Tịch biên O. THAI VAN NHƯ
PHAM VAN QUAN — Hệ Giá viên.

2 Băng Nhạc mong đợi

Hồn-Hoang 5

Nhạc Thời trang chọn lọc !

ANNA 4

— Với những Nhạc Phẩm bất diệt
— Với những Ca sĩ lừng danh

— Sẽ đến với Quý vị ngày : 2-9-72

Giá thật hạ { — Băng lớn : 2100$ — Cassette C90 : 1500$

Quản nhiệm : NGUYỄN-KIM-LƯỢNG
Ngân phiếu xin đề : TRẦN-TÂN-QUỐC
In tại nhà in : THẮN CHUNG
Dành riêng cho ĐUỐC NHÀ NAM
4, đường Nguyễn-văn-Thinh -:- SAIGON

PHẦN ƯU

Được tin buồn :

Ông VÕ THÀNH CỨ *Giáo Sư*

vừa thất lộc tại Saigon, hưởng thọ 72 tuổi. Tang lễ cử hành tại quê nhà (Gò Dầu).

Chúng tôi xin Thành kính phân ưu cùng Chị và vợ chồng chấu VÕ HOÀI NAM. Các tiện hương hồn anh sớm về cõi thọ.

Ông bà NGUYỄN VĂN ĐÌNH

TRANH CHẤN TRÂU

(hay Thập mục ngưu đồ)

gồm 2 bộ tranh Đại thừa và Thiền tông, đi cùng của TrúcThiên, sách, có phần Phụ lục Thi lượng và Họa của các Thiền sư. do nhà An Tiêm xuất bản, đã phát hành trên toàn quốc.

...Đề tài chung của các loại tranh chấn trâu là đường lối tu tập. Đường lối tu nhiều, song không ngoài việc BẮT TÂM. Nên Thập mục ngưu đồ (hay tranh chấn trâu) có thể coi như là lời giải đáp cho câu hỏi trong kinh Kim Cang :

«Vấn hà hàng phục kỳ tâm ?»
Làm sao làm chủ được cái tâm ?